

yeniden milli

MUCADELE

**TEHLİKE
KAPIMIZDA**

**komünist
kuşatmasına
karşı
milletçe uyanık olalım**

28ARALIK.3OCAK 1972

YIL:2 SAYI: 100

okuyucuyla başbaşa

Milletten, Musa Ögün'e Dilekçe

TRT'de ÇARPIK SESLER

12 Mart Muhtırasından önce ki TRT herkesin malûmudur. O zaman TRT'yi vatandaşlar, Türkiye'yi Ruslaştırma Teşkilatı olarak vasıflandırmışlardı. TRT'nin kadrolarına sızmış, bir çok gayri millî kültürün bora-zancıları, TRT'yi babalarının çiftliği imişcesine kullandılar, TRT'de istedikleri boruyu ötürürler, halkımızın deyimiyle, TRT'de cirit atarlardı. TRT, o hâle gelmişti ki, artık vatandaş radyosunu dinleyemez hâle gelmiş, düşmesini çevirirken şimdi inaçlarımızla alay eder, atalarımıza gerici der, nâmus ve törenlerimize karşı gösterdiğimiz anlayış ve dikkate geri zihniyetlilik der; annemin yağmağıyla, babamın dedemin sakallıkla alay eder korkusuyla parmakları titrerdi. Adeta vatandaş için, radyo bir öcüydü.

12 Mart millî muhtırası her alanda olduğu gibi, TRT'de de etkisini gösterdi. TRT'nin başına Tuğgeneral Musa Ögün, Genel Müdür olarak getirildi. Musa Ögün, 2 Eylül perşembe günü verdiği beyanatta :

«Bazı kurum mensupları TRT kurumuna verilen özerklik, kişilere verilen özerklik olarak anlamışlar ve hatta gazete sütunlarında bu için tartışmasına girmişlerdir. Bu konuşma içinde yapılan ya-yından bir kısmının belli ideoloji oluşturma anlayışına dayanması, hizmetin tarafsızlığını zaman zaman ölmüş bu da büyük kitlelerin tepkisine yol açmıştır.»

«Ve hatta bazı raporlarda, programların sıfırsal açıdan düşünülmesi dahi yer almıştır. Bunda o kadar ileri gidilmiştir ki, müzik yayınları için hazırlanan raporda bile konu, sıfırsal açıdan düşünülmüştür.» (1)

Demek suretiyle TRT'nin bu en yetkili ağı bize TRT'nin geçimin ve en açık şekilde izah ediyordu.

Ve sonraları Musa Ögün Paşa'nın gayretleri ile, TRT'de millî hedeflere doğru yönelme görüldü. Zaman zaman Paşa'nın verdiği beyanlar yü-reklere su serpmeye başladı. Televizyon çalışmalarına yerinde görmek için gittiği Eskişehir'de yaptığı açıklamada «En kısa zamanda kuzey ve doğu illerimiz de televizyona kavuşacak. Yabancı televizyonların çeşitli propagandalardan vatandaş kurtarılıp millî televizyon yayınlarını seyretme, dinleme imkânı bulacaktır.» demekle TRT'nin her dalında yabancı istilâsına millî bir TRT ile son verileceğini belirtiyor du. Ancak, TRT'nin düzelmesi nın birden bire olamayacağını, şehirli tohumların kısa zamanda temizlenemeyeceğini bil-enlerdeniz. Fakat gerçek şu ki, bugün vatandaş, yıllardır çektiği ızdıraptan bir an önce kurtulmak istemektedir. Biz burada, sayın Musa Ögün'ün,

bir noktaya dikkatini çekmek istiyoruz.

TRT'nin programlarında, hâlâ bazı çarpık fikirler ve çarpık sesler kulaklarımıza geliyor. Bunlardan bir ikisini zikredeceğiz.

«Çukurova radyosunda yayınlanan ve 12 bölüm süren «Bir Genç Kız Yetiştiriyor» adlı «arkası yazın» programından bazı bölümleri dinleyelim. Tüyler ürperici sahneler var. Meselâ bir yerinde :

«Komşu kadınlar, gayri meşrû çocuk edinen bir kadını alay ediyorlar. Defol mahalle-mizden, senin gibi bir kadın bizim mahallemizin adını batırıyor diyorlar. Yoldan geçen bir erkek o gayri meşrû çocuk sahibinin halini hatırlar soruyor. Ona içeri gir bunlarla başa çıkamazsın diyor, üzüntüsünü belirtiyor. Eserin kahramanı Ketî de bu kadına çok acıyor, üzülüyor vs.»

Burada dinleyiciye bir kere eserin kahramanı Ketî, eserin hazırlanışı bakımından sevdirelmiştir. Dinleyici Ketî'yi takip etmekte, onun sevdiği ile sevinmekte, üzüldüğü ile üzülmektedir. Hâliyle, romanlarımızın okuyucu üzerinde etkisi de bu değil midir?

Hal böyle olunca, Ketî'nin gayri meşrû çocuk sahibine acıması ve onu sevmesi, dinleyici tarafından da acımayla ve sevmeye vesile olur.

Radyoda başka oynatılacak eser yok mu idi? Meselâ, bundan bir ay kadar önce İstanbul Radyosunda yayımlanan «Yıldırım Beyazıt» adlı sürekli oyun kendi tarihimizin kahramanlarını dile getirmesi, hal-kan, millî tarihine olan saygısını kuvvetlendirmesi ve millî duygulara hitabı etmesi bakımından halkın büyük tasvibini kazanmıştı. TRT'de bu gibi eserlerin her zaman yayınlanması, milletin, kendi müesseselerine karşı olan itimadını artırır.

Ayrıca artık vatandaş, alın-terli, göz nuru ile kazandığı emeğinden verdiği vergilerle kurlan TRT'de, yabancı isimler duymaktan usanmıştır. Kendi yerli ve millî eserlerinin oynanmasını ister. Bu da en tabii hakkıdır.

İkinci bir husus : 12 Aralık 1971 pazar günü akşamı saat 20.30 da Gaziantep radyosunda insan hakları için hazırlanan özel programda, Ezclümle :

İnsan Hakları Evrensel Beyanamesi hazırlanmadan önce yapılan harplerin çoğu beyaz - siyah gibi ırkların ırk ihtirasları yüzünden olduğu belirtilmekte, daha sonra da yahudilere yapılan işkencelerden bahsedilip, buna misal olarak da İtalya, Almanya ve-rilmektedir.

Buna bir İsrail radyosundan dinlesem hiç şaşmazdın. Ancak bunun bir Gaziantep radyosundan verilmesi, cidden üzüntü yarattı.

Yeniden Millî Mücadele'den

Aziz Okuyucu,

Bir milletin, asırlardan beri, sınırlarında milyonlarca şehid verdiği vatana, içten ve dıştan en azgın komplolara hedef olmuşsa; köylüsü hâlâ, odun ve yakacak bulamadığı için, tezeğin boğucu dumanları arasında aşını pişirmeye mecbur bırakılmışsa; iççisi en dinamik çağını, hayatının en verimli devresini, göz nurunu yaşama azmini ve gücünü yurt dışında tüketmeye zorlanmışsa, ruhunda gayri millîliğin silinmez küfünü taşıyan küçük bir azınlık, bir gecede milyonları (belki de milyarları) garçır ederken; bir milletin 6 yaşındaki evladı, hayatının sevgiye, şefkate, korunmaya muhtaç günlerini, sabahın kavurucu seğüğünde simit satarak geçirmeye ve evinde himayeden yoksul dul annesini, felçli babasını geçindirmeye terk edilmişse; bir milletin yarınların büyük ümidi, kurtarıcı zekâsı devlet adamı olacak evlâdlarının körpe dimağları, bilmem hangi sapık teorinin, hangi çirkeflilikleriyle çöplük haline getirilmeye çalışılmışsa, bir milletin, asırların biriktirdiği fedakârlık, şan, şeref, kan, gözyaşı, kılıçsakırdısı, mehter güm-bürtüsü, şehid duaları, gazi naraları, at kişnemeleleri ve bunların hepsine canlılık veren içli bir iman kalesiyle çevrili yüce tarihi, yabancılara süflü çiğirtkâslarınca çamurlara bulanmışsa; bir milletin,, ulvî bir hayat düzeninden doğmuş ahlâkı, beynelmîlî şer kuvvetlerin boy hedefi haline gelmiş, günden güne kemirilerek yokedilmek istenmişse; din, devlet, kültür, sanat en adı hücumlara muhatap kılınmışsa; velhasıl bir millet her şeyiyle yokoluş uçurumuna doğru itilmişse, aziz okuyucu, işte orada gerçek inkılapçılara gerçek iman adamlarına, fedakârlığa ve ızdıraba ihtiyaç vardır. Kurtuluşun ılık mehtemleri, gerçek inkılapçıların, iman adamlarının, fedakârlığın ve ızdırabın, bir milletin hayatı için bir araya geldivi ve alabildiğince feda edilebildiği, kurtuluşa layık, şerefle yaşamaya namzed ülkelerde eser...

Aziz Okuyucu sen, kurtuluş ümidini yitirme yen ızdıraplı milletimizin ölmez hayat mücadelesinin hamallığına talipsin. Milletin hayat kavgasının bitmeyecek çığılığı Yeniden Millî Mücadele'nin köy-köy, bucak-bucak, fabrika-fabrika, tezgâh-tezgâh; yankılandırmak istediği idealin, ön cepheledeki fikir savaşçısı sensin. Yeniden Millî Mücadele'nin kıvılcımlarından doğan, buhrandan kurtuluşa kadar mücadele meşalesi, senin elinde, yeni gönülleri, yeni ruhları tutuşturacaktır.

Aziz Okuyucu, kendini bu mana dışında tasavvur etmen, herhangi bir gazete okuyuculuğunda kendi aranda fark görememen, bizi sade-

ce üzecektir. Sen yıkılmamış için darbelenen bir milletin, hayat mücadelesinin gönüllü askerisin. Ve Yeniden Millî Mücadele'yi okurken; bu haleti rûhiye içinde okumak gerekiyor. Yoksa, sadece «bilgi dağarcığımız biraz daha kabarsın, dünyada neler oluyormuş öğrenelim» tarzındaki bir düşünceyle Yeniden Millî Mücadele'yi okumak, milletimizin hayatında birşey değiştirmedeği gibi, bizi de dünya meseleleri hakkında az-çok fikir sahibi insanlar olmaktan ileri birşey yapmaz. Halbuki, Yeniden Millî Mücadele ve onun ayrılmaz okuyucusu, milletin hayat mücadelesi içinde değerlendirildikçe bir kıymet ifade ederler. Gaye gerçekleşir.

Bu şekilde bir düşünce tarzı, bizlere, yapmamız gereken kesin hareket yolları çizmektedir. Mücadelemizin sesi olan Mecmuamızın, daha çok fertlere ulaşması, ulaştığı fertlerde mücadele azmini alevlendirmesi, kitleler arasında kardeşlik bağını kuvvetlendirmesi, her gün yeni hadirelere kâilen toplulukları bir ide al etrafında toplayarak hayatın gayesini anlar hale getirmesi; Anadolumuzun her tarafına serpilmiş olan geniş okuyucu topluluğumuzun, aynı vücudun azaları halinde, hedef beraberliği, ahenk, kararlılık ve bitmeyen bir sevgiyle çalışmasına, didinmesine bağlıdır. Bu sayededir ki, Hakkâri ile Edirne arasındaki mesafe, uzanan kollar, kaynaşan gönüllerle kapanacaktır.

Mücadele okuyucusu eğer, her hafta mecmuasını kendisinden başka en az beş kişiye okuturmuyorsa, okuduklarını daha geniş bir topluluğa anlatmıyorsa, her hafta okuyucu kitlesini genişletmiyorsa zarardadır. Geçen her saniye, milletimizin aleyhinedir. Zamanın en iyi değerlendiren kimse, milletin ızdırabını, yüreğinde en çok hisseden insandır. Düşünmeliyiz ki, milletimizin düşmanları, saniyelerini bile ihanetle doldurmaktadır. Bize tarihin yüklediği ağır vazife, zamanın en kısa birimi içinde dahi olsa, boş durma hakkını vermemiştir. Her günümüzün muhasebesini, kendi payımıza herhangi bir acıma ve müssama ha tanımaksızın, insafsızca yapmalı ve yarınlarımızın ağır yükünü omuzlamaya hazırlanmalıyız. Bizlerin yaşamaları ağır bir şart ise, bu şart milletimizi buhrandan kurtulup; tarihi mevkii bulmasına bağlıdır. Aksi takdirde yaşamamaları izah edilemez.

Zayıf omuzlarımız, ağır vazifelerin altında güçlenecektir. Milletin hayat mücadelesi, sizlerin mücadeleyle bayraklaşıyor. Son nefese kadar gayret, son söze kadar mücadele. Allah'a emanet olunuz.

Yeniden Millî Mücadele

Bir defa tarihte hiçbir savaş gösterilemez ki, ideolojilerin kavgası olmasın. Savaşlar ideolojilerin çarpışmasındandır. En yakın misal Arap - İsrail, Hindistan - Pakistan savaşları. Kıbrıs'ta Türk - Yunan (Türk - Rum) savaşları ve bu savaşlara dünya milletlerinin takındığı tavırlar. Bir taraftan ateş kes için alınan kararlar, diğer taraftan yapılan silah yardımları.

Arap - İsrail, Pakistan - Hindistan ve Kıbrıs'taki Türk - Rum savaşlarının birleşmiş Milletler görüşmesinde, oylamada kalkan parmaklar.

Ayrıca bugün İnsan Hakları şampiyonları kime hakkını vermiştir? Hangi haksızlığa mâni olmuştur? Hangi mazlumun gözyaşını silmiş, hangi zalimin zulmünü ortadan kaldırmıştır? Zulme uğrayan Arap İslâm âleminin mi, Kıbrıs'ta Türk kardeşlerimizin mi? Yoksa Pakistan'ın mı? Ateş-

kes kararına uymayan Hindistan'a ne yapmıştır? İsrail'e ne yapmıştır?

Yoksa Batı Trakya'da, Kerkük'te, Doğu ve Batı Türkistan'da zulme uğrayan, assimile edilmeye çalışılan, okullarda Türkçe tedrisatları kaldırılan, en vahşî tecavüzlere uğrayan yüz milyon Türkün mü yarasına parmak basmıştır? Yoksa bunların haklarını mı müdafâ etmiştir?

Bir Türk radyosundan, insan hakları ile ilgili bir programda, Esir, Türk illerindeki kardeşlerimizin iniltilerinin, feryatlarının dile getirilmesini istemek, en tabii hakkımızdır.

İnsanın hatırına istemeyerek bir soru geliyor :

12 Mart öncesinde TRT'si, Müslüman Türkün Türkistan'da zulme hakkını müdafâ ve istiklâlini almak için yaptığı mücadeleyi, âsilerin isyanı olarak vasıflandırmıştı. İlgili

haberinde Sinkiyang âsileri isyan etti demiş, daha sonra da Sinkiyank âsileri bastırıldı demişti.

Acaba Gaziantep'te yayınlanan bu program geçen yıldan kalma mıdır? Antep radyosu malûm her yerden dinlenemez. İlgililer bunu duymaz diye bu sene de mi aynı programı koydular. Ne dersiniz?

Sayın Musa Ögün Paşa'nın kısa zamanda TRT'yi esas yerine oturtacağına, bütün radyo istasyonlarından yapılan bütün yayınları millî kültür, millî tarih, millî ahlâk, millî şuurla dolduracağına inancımız sonsuzdur. Bu sebepten bunları yazıp duyurmayı millî ve insani bir vazife ve borç biliyoruz. saygılarımızla...

MUSTAFA KANDIRMAZ

1) Yeniden Millî Mücadele. Yıl. 2 Sayı. 84. 7-13 Eylül 1971.

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı haftalık sivasî
MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 — SAYI: 100

SAHİBİ :

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR :

A. Selim Arkoç

İDARE YERİ :

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ :

Şen - Al Matbaası

BASKI :

Günes Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI :

Üç aylık : 18 Lira
Altı aylık : 35 Lira
Bir senelik : 70 Lira

YURT DIŞI :

Üç aylık : 25 Lira
Altı aylık : 48 Lira
Yıllık : 96 Lira

FİATİ: 150 KURUS

BAŞYAZI

Pakistan Felâketinden Ders Almak

«İngiliz emperyalizmi ve Pakistan'ın dramı» makalesinde, Pakistan'ın elem verici mağlûbiyetinin sebeplerinden birisi açıklanmıştı. Aynı makale ile birlikte, geçen sayımızda yer alan diğer yorumlar ise, Pakistan mağlûbiyetinin diğer sebeplerini toplu bir izaha kavuşturuyordu.

Şimdi, Pakistan mağlûbiyetini, sebeplerini ve neticelerini, Türkiye'miz için değerlendirmeliyiz.

Hindistan kıtası üzerinde yaşayan insanlar, ne aynı ırka mensuptur, ne de aynı dili kullanırlar. Dörtüze yakın dil veya lehçe, Hindistan'da konuşulur. Aynı şekilde Hindistan'da din birliği de mevcut değildir. Ana hatları ile Hindistan'da üç din grubu görülür: İslâm, Brahmanizm ve Budizm. Hinduizm, Brahmanizmin reforme edilmesinden doğduğu için, Brahmanizm içinde düşünülür. Özetle, Hindistan Kıtası, ne dil, ne din, ne de milliyet birliği içinde değildir. Bu farklılık ayrı ayrı şeritler halinde uzanmaz. Hemen hemen içiçe bulunur. Kısmen, mütecânis bloklar haricinde Hint kıtasında farklı kültürler yanyana, serpilmiş halde yaşar.

Yahudi güdümlü dünya basını ve Türkiye'deki kılıkuyrukları, Pakistan'ın çözülüş ve parçalanışının, beklenen birşey olduğunu, hattâ bu sonucun kaçınılmaz olduğunu söyleyip duruyorlar. Bunları okuyan da diyecek ki, «Pakistan'ın parçalanmasına üzülmek yersiz. Pakistan zaten parçalanacakmış, bu onun kaderi imiş, zaten!»

Şimdi herkes biliyor ki, Doğu Pakistan'da gerilla hareketlerini yöneten ve müstakil bir ülkeyi devletler hukukunun bütün prensiplerini çiğneyerek istilâ eden, Hindistan'dır. 20. asrın en utanç verici savaşını başlatan ve sürdüren Hindistan değil midir? İnsanlığın gözleri önünde uydurma Bengal devleti kuran ve onu Bengal Eyaleti olarak Hindistan'a ilhak etmek isteyen Hindistan değil mi? Hiç olmazsa bu iğrenç dramın baş aktörü Hindistan olarak görünmüyor mu? Peki bu Hindistan, yani kanlı harbin, canavar galibi (!) Hindistan, en azından Pakistan kadar bölük pörçük, parça kesek değil mi? Dil, ırk, ve din birliğinden mahrum, parçalanma sürecinin taa ortasındaki Hindistan değil mi? İşte bunun için, «Pakistan'ın parçalanması kaçınılmaz bir şeydi» demek, ancak vicdanı bir köşeye fırlatıp atmaya gerektirir. Bu bakımdan kesin olarak söyleyelim, Pakistan Devletinin birliği ve varlığı için, iki ülke arasındaki uzaklık ve iki Pakistan arasında bulunan ve İngiliz sömürücüleri ile Hint şövenistlerinin gayreti ile Pakistan'dan, devletin kuruluş sırasında koparılan müslüman blokların varlığı ve iki Pakistan'ın farklı dil kullanması, parçalanmayı kaçınılmaz yapan şeyler değil, çözülebilir problemlerdir. Siyasî sınırların garabeti, ülkeyi parçalamaya yetmez. Sadece ülkeyi parçalamak isteyen bey-nelmilel ve yerli emperyalistlere imkân verir.

Sağlam, âdil ve insanî bir düzen, farklı dil ve kavimleri, aynı ideallerin, aynı kültürün, aynı menfaatlerin güneşi ile ısıtabilir, kardeş yapabilir. Bir yönetimde birleştirebilir. Özetle farklı kavimleri, kardeş kılmak mümkündür. Yeterince şart varsa, bu uzun ömürlü bir birlik olur. Farklı kavimlerin törelerine, mahallî yönetimlerine dokunulmaz. Farklı unsurlar, varlıklarını serbestçe geliştirirler. Farklılıklar yaşar, fakat; aynı hedef, aynı heyecan, aynı menfaat ve aynı devlet, onların bölünmez birliğini meydana getirir.

Farklı kavimlerin bir devlet halinde oluşları, ya âdil bir nizamın, ya da despot bir rejimin kuvvetiyle devam eder. Bu ikincisi, emperyalist imparatorluklardır. Farklı kavimleri birleştiren imparatorluklar, umumiyetle uzun ömürlü olurlar.

Çin, Asur, Babil, Pers, Roma imparatorlukları asırlarca farklı kavimleri kâh adaletle, kâh zulümle yanyana yaşatmışlardır. Zamanımızda S.S.C.B., Rus imparatorluğu halinde farklı ka-

vimleri tutmakta, Çin-Halk Cumhuriyeti adıyla, Çin İmparatorluğu 100'e yakın dil, kültür ve kavmi yutmaktadır. Bu son ikisi, zulümle köleliğe koşulmuş kavimler birliğine, çağımızda örnek olarak gösterilebilecek misalleri teşkil ederler.

Âdil bir nizam etrafında, kardeş haline gelmiş ve en azından insanca bir arada yaşayabilen kavim toplulukları da görülmüştür. Bunlar, âdil ve insanî oldukları kadar uzun ömürlü olmuşlar, birliklerini dokuyan inanç, kültür ve medeniyet krize tutulunca parçalanmış ve çökmüşlerdir. Farklı kavimlere, öz şahsiyetlerini bozmadan, karşılıklı saygı, sevgi, insanca davranış ve yaşayış, aynı din camiasına mensup olanları ise, kardeşçe yanyana yaşatan mutlu ve kutlu devletler ise, daima İslâm devletleri olmuştur. Saadet çağı, dört büyük halife devri, Emevî ve Abbasi imparatorluklarının âdil devirleri, (zulmün hora tepmediği devirler) Selçuklu ve Osmanlı İmparatorlukları...

Pakistan'ın yürek parçalayan bölüşülmesi karşısında, bugün «Pakistan'ın parçalanması kaçınılmaz bir şeydi» diyenler, daha dün eşkiyayı kahraman ilân eden, vatan bölücüsü, alçağı alkışlayan, «Kürt istiklâli zaruridir» diyen hainlerdi. «Türkiye'yi devrimci kuşatma zincirine alıyoruz» diyen hain, bugün Bengal (!) istiklâlinin alkışlayıcısıdır. Pakistanı haince bölen ve parçalayan, Rusu, İngiliz'i ve Çin'i, Amerika'sı; Türkiye'nin bölünmesinden geri durmayacaklardır. İşte, Pakistan meselesine bunun için, çok dikkat etmelidir. Hem de pekçok...

Şimdi Türkiye'nin meselesine gelemiz.

Her yeni toplum, doğduğu toplumun uzun süre izlerini taşıyacaktır. Bu, sosyolojinin kanunudur. Modern Türk toplumu da, Osmanlı toplumunun çocuğudur. Ve istesin istemesin, bir büyük imparatorluğun ve toplumun izlerini taşımaktadır. İstanbul şehri nasıl, Süleymaniye Camiini, geçmişin bir izi olarak taşıyorsa, Türk toplumu da töresinde, alışkanlıklarında, davranışlarında, suur altında ve toplum yapısında, imparatorluğun izini taşıyor. İnkâr etsek bile taşıyor...

Bilelim ki, her toplumda farklılıklar olacaktır. Ancak farklılıklar; düşman elinde düşmanlığa dönüşür. Buna ahmakça bir siyaset de yardımcı olursa, sonu kanlı boğuşmadır. Türk toplumunda da farklılıklar vardır. Ekonomik, sosyal ve kültürel farklılıklar, bunlar. Ve bilelim ki, farklılaşmaların doğurduğu problemler, çözülebilir.

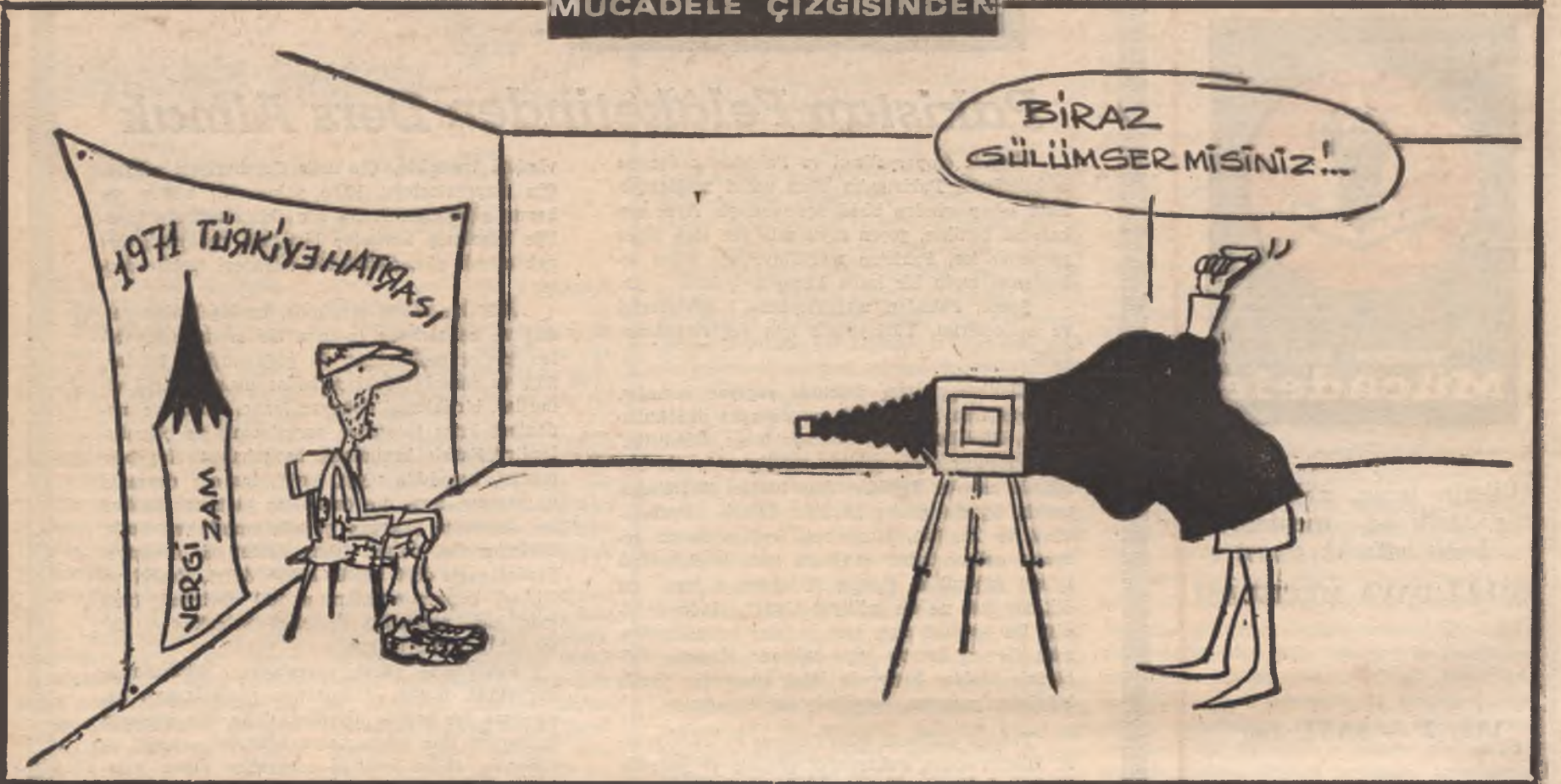
1960'dan sonra, bu farklılaşmalar, en insafsız bir şekilde, çözülmesi imkânsız müşküller gibi ortaya atıldı. Türk milletinin düşmanları, zamanı geldiği kanaati ile Doğu problemini ortaya attılar. Sonra bu, «müstakil Kürt devleti» hedefi olarak, ağızlarda çiğnendi durdu. Bu mesele gerçekte bir «doğu meselesi» değildir.

D.İ. Enstitüsünün rakamlarına göre Türkiye'de 2 milyona yakın insan Kürtçe konuşuyor. Bunu sadece bir farklılık olarak kabul ederiz. Ve hiç bir zaman bu gerçeği müstakil bir devlet iddiasına, yeter ve haklı bir sebep sayamayız. Bu böyle bilinmelidir.

Tarih, din ve menfaat birliğimiz, Türkiye'yi bölünmez yapmıştır. Bu böyle bilinmelidir. Âdil bir düzen, Türk'ün haysiyetine, Türkiye insanının onuruna yaraşır bir yönetim, millî ve dinî şuurun gelişmesi için yeterince ve olanca serbestliği ile, devlet yönetiminde bir eğitim seferberliği, vatan birliğinin korunması için şarttır. Gelmek ise, felâkettir.

Not: Geçen makalemizde, Mecusi kelimesi yerine Hindu, Belçika yerine de Portekiz kelimesi konacaktır. Düzeltir ve okuyucularımızdan özür dileriz.

Yeniden Millî Mücadele

Kapımızdaki Tehlike ve Hükümetlerin Görevi

11'lerin istifasıyla meydana gelen siyasi bunalım, ikinci Erim Hükümetinin teşekkülü ve parlamentodan, gereken güven oyunu almasıyla, hükümet yönünden ortadan kalkmışa benziyor. Gerek beynelmilel siyasi ortam ve gerekse memleketimizin, içinde bulunduğu durum ve çözüm yolu bekleyen meseleler karşısında, yeni teşekkül eden hükümetin de, çok zor şartlar altında bulunduğu muhakkaktır. Muvaffakiyeti için gerekli çalışmayı yapması ve çözüm yolu bekleyen problemlere milli hâl çarelerini getirip milletin yüzünü güldürmesi, milletin samimi temennisidir.

Evet, hükümet çok zor şartlarla karşı karşıya bulunmaktadır. Senelerden beri, gerçek cevaplarını bir türlü bulamamış olan milli meselelerimizin yanında, çok hızlı bir değişme ve gelişme içinde bulunan dünya muvazenesinin doğurduğu bulanık ve karanlık ortam, her zamankinden daha çok dikkatli olmayı gerektirmektedir.

Meseleyi, iç ve dış görünüşleri bakımından ortaya koyalım ve âcilen alınması gerekli tedbirleri işaretleyelim.

MİLLETİMİZ VE MESELELERİ

Şüphesiz ki, haledilmesi gerekli, sayısız problemi olan bir milletiz. Senelerin ve hattâ asırların, üst üste yığıp geldiği bunca mesele, uyanık, fedakâr, iyakatlı, ihatalı millet evlatlarının, sıfahı ellerini bekleyip durmuştur. Şimdiye kadar kimi gafil, kimi, meseleleri, bütün şümülü ve ihtimalleriyle kavrayabilecek kabiliyet ve bilgi seviyesinden mahrum, kimi de karanlık odalarda kendisine dikte edilen ve yıkımımızı sağlayacak fikirleri, milletin tasvip ve duasına tercih eden sözde bir takım idareci, getirdikleri tedbirlerle, milletin buhranını artırmaktan başka bir şey yapmamışlardır.

Biz burada, millet hayatını çok yakından alâkalandıran birkaç mesele üzerinde duracağız.

MİLLETİNİN DERDİYLE KAYGILI BİR NESİL

Milletler, tesadüflerin ortaya çıkardığı, gelişigüzel topluluklar değildir. Belirli inançların, ideallerin, hayat anlayışlarının, müşterek tarih, ızdırıp ve sevincin meydana getirdiği, yoğurduğu ve şekillendirdiği bir topluluktur millet. Millet kendisini meydana getiren ana unsurlar ve temeller ayakta olduğu müddetçe varlığını

koruyabilir. Aksi takdirde yıkılır ve ortada millet diye bir varlık kalmaz.

Milletin yıkılmaması; o millet fertlerinin, milleti meydana getiren temellere olan üstün bağlılığı, sarsılmaz inancı ve sonsuz gayretiyle mümkündür. Millet fertlerinin, milletini sevmesi ve ondan nefret der hale gelmesi, milletin varoluş sebebi olan ana ideallere sırt çevirmesi, milletin geleceğini düşünmekten uzaklaşıp sırf kendi çıkarını düşünen egoist bir zavallı durumuna düşmesi, büyük fedakârlıkların hamlelerin ve başarıların esası olan üstün inanç kaynağından kopup uzaklaşması, milletin artık tarih olması demektir.

Bu bakımdan, öncelikle yapılması gerekli olan husus, millet fertlerini engin bir inanç ve millet sevgisiyle doldurmaktır. Devlet ve millet olarak varolmanın şartı olan bu hayati konuya eğilmeyen bir hükümet, vazifesini yapmıyor demektir.

Maalesef şimdiye kadarki iktidarlarda, bu hayati konuya, gereken önemi veren bir hassasiyet görülememiştir. Sözde, meselelerin sadece yüzeyde görülen şekilleriyle ilgilenilmiş ve milletimizi, senelerdir yerinde saydırtan sebeplere ve bu sebeplerin kaynağına inilememiştir. Sığ düşünce ve güntübirlik sözde tedbirler, milletimizin yarasını daha da derinleştirmekten başka bir netice vermemiştir. Milletimizin çocukları, aynı milletin ve aynı ideallerin çocukları olmanın verdiği sıcak havada bir türlü kucaklaşamamışlar ve birbirlerini sevip anlaşılamamışlardır. Herkes birbirine düşman ve herkes birbirine yabancı bir hâleti ruhiye içine itilmişlerdir. Herkes, birbirinin kardeşi olduğu şuurundan uzak, ihtiras ve egoizm bataklığında çırpıp durmaktadır. Bu ise, bırakın büyük bir millet haline gelebilme idealini, bir milletin yıkımının baş âmilidir.

O halde öncelikle yapılacak husus, büyük bir milletin ve inancın çocukları olduğumuz şuurunu, başta kendimiz olmak üzere, milletimizin fertlerine yeniden kazandırmak olmalıdır. Hem de bütün canlılığıyla. Devlet politikası ve hükümet icraatının temeli, bu ana felsefe olmak lâzımdır.

Bunun için de, millete tatbik edilen eğitim bütün vasıtaları, müesseseleri, muhtevası ve her defa itibarıyla milli hale getirilmelidir. Fert,

bu eğitimin kucagında, büyük bir milletin çocuğu olduğu hissini duymalı, milletin yücelmesi ve insanlığın kurtulması için kendisine büyük görevlerin düştüğü şuuruna varmalı, tarihine saygıyla bağlanmalı, yarınına emniyetle yürümeli ve her şeyin üzerinde, milletini, kendi inanç, his, düşünce ve gelenekleri içinde yüceltebilmenin şartlarını arayan bir şuur zenginliğine kavuşmalıdır. Muhtevası ve hedefi meçhul bir «fikir hürriyeti» paranası arkasında, millet fertlerini kendi kendisine yabancılaşmaya sevkeden, şahsiyetisizleştiren, inancsız ve iradesiz bir hale getiren, yabancı vesayeti isteyen bir güven sızlığı iten menfi propaganda çarkı mutlaka kırılıp atılmalıdır. Millete hor bakan, onunla alay eden, milletin menfaatına olmayan icraatlara imkân ve zemin hazırlayan zihniyet, mutlaka tasfiye edilmelidir. Millet, kendi derdiyle kaygılı bir nesil belemektedir.

ERİMİN DE İŞARET ETTİĞİ TEHLİKE

Memleketimiz, dışarıdan ve içeriden büyük tehlike ve komplolarla karşı karşıyadır. Devletimizi yıkım noktasına getiren marksist zihniyet, hâlâ kapılarımızı zorlayıp durmaktadır. Milletimizi, kızıl bir diktatoryanın zulmüne teslim etmek isteyen hainler, bu niyetlerinden vazgeçmiş değillerdir. Şimdiye kadarki iktidarların, işi esasından halleden icraatlara yanaşmayışları ve üstelik zaman zaman, hainleri sanki teşvik ediyorlarmış gibi, mesuliyetsiz bir tavrın içinde bulunmuş olmaları, millet düşmanlarını şımartıkça şımartmış ve bugünkü durumun ortaya çıkmasına zemin hazırlamıştır.

Geride bıraktığımız ızdırıp günleri ve memleketi saran karanlık bulutları, milletimiz bütün acılığıyla hatırlamaktadır. Devlet şeref ve hayriyetine indirilmek istenen darbe ve bu hain teşebbüs karşısında milletimizin duyduğu elim üzüntü ve ızdırıp, yüreklerde acılığını hâlâ muhafaza etmektedir.

Ne demek, bu milletin varını yoğunu vererek kurduğu ve ilim yapılsın diye dört gözle baktığı üniversitelerinde, kendi milli marşımız değil de kızıl enternasyonalin okunması?

Ne demek, tarihî Beyazıt kulesine orak çekilmiş kızıl bayrakların çekilmesi?

Ne demek, bu milletin şeref tâcı olan milli ordusuna, köpekçe saldırılıp, «faşist ordu», «burjuva ordusu» denilmesi?

Ne demek, milletin ideallerinin ve gerçek ilmin okutulması gerekli ilim yuvalarında, yalnız marksizmin okutulabileceğinin söylenmesi ve buna mâni olmaya çalışan millet evlatlarının kurbanlanması?

Ne demek, oku! duvarlarına, kendi millî kahramanlarımız dururken Che, Castro, Mao gibi beynelmîl canî ve katillerin resimlerini asılması?

Ve evet, ne demek, bütün bunlara basınla, radyoyla, tiyatroyla alkış tutmak ve devletin temellerinin darbelenmesine yardımcı olmak?

Evet; bütün bunlar, başka yerde değil, bir zamanlar Türkiye'de olmuş olaylardır ve meydana getirdikleri derin nefret duygusu da, bütün tazeliğiyle milletimizin vicdanında hâlâ yaşamaktadır.

Ve bu tehlike, Türkiye üzerinden hâlâ da kalkmış değildir. Biraz aşağıda, üzerinde duracağımız beynelmîl muvazenenin aleyhimize gelişmesi ve dış tahrik mihraklarının, memleketimizde cereyan eden olaylar konusunda bir dünya kamu oyu meydana getirmeye çalışmasının da yardımıyla millet düşmanı komünistler, devleti yıkacak tasavvurlarından biraz olsun geriye dönmüş değillerdir.

Bu hususa, Devletin en mesul başı olarak Erim de, hükümetinin programını okurken parlamentoda dikkat çekmiş ve Türkiye'nin hâlâ beynelmîl komplolarla karşı karşıya olduğunu açıkça ifade etmiştir. Tehlikenin, mesul başlar tarafından görülmesi, şüphesiz ki sevinilecek bir husustur. Tehlikenin daha da yakından görülmesi, burnumuzun dibine kadar sokulabilen tahrik çifelerin teşhis edilip zararsız hale getirilmeleri, milletimizin samimi arzusudur ve candan alkışlayacağı bir husustur.

TEHLİKE KAPIMIZDA

Senelerin ihmaliyle ve büyük bir gaflet politikasının neticesinde ortaya çıkabilmiş bu iç tehlike, hiçbir zaman kendi başına miltalaa edilebilecek bir tehlike değildir. Milletimizi bekleyen tehlike beynelmîldir ve içimizdeki hainler sürüsü de, bu beynelmîl tehlikenin Türkiye'ye doğru uzanmış ihanet kollarıdır.

Bilindiği gibi komünizm, dünyayı komünistleştirme hedefine yönelmiş ve bu hedefe ulaşmaya kadar, çalışmalarında sınır tanımayan beynelmîl bir cereyandır. Ve bu cereyanın müesseli olan dev devletler, Rusyası, Çin'i, Yugoslavyası vesairesi ile, bütün imkânlarını komünizmin başarısı uğruna tahsis etmişlerdir. Ve dünyanın büyük bir çoğunluğunu, kızıl hegemonyanın, kurtuluşu olmayan zulüm çarkına teslim etmişlerdir.

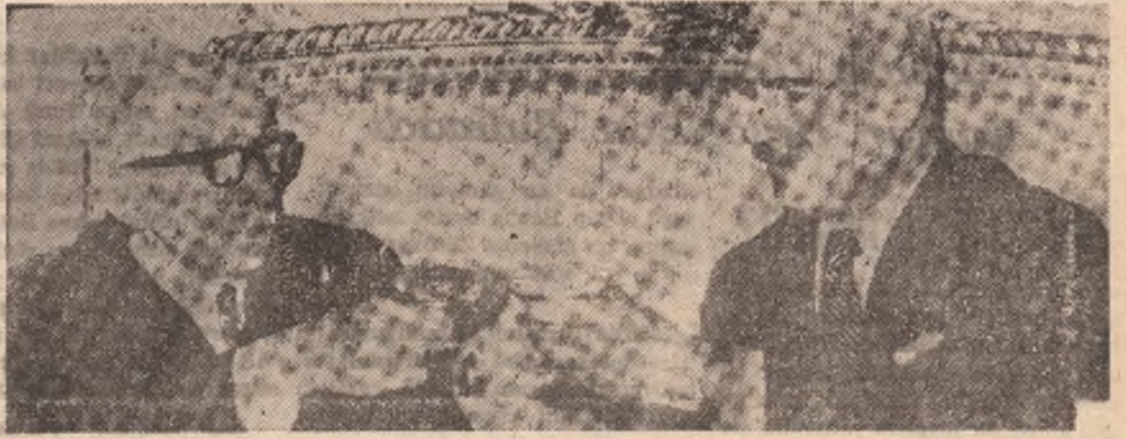
Asırlardır göz diktiği Anadolumuzu, topraklarına katmak ve dünyanın en stratejik ve en hayati bir bölgesi olan yurdumuzu, dünya hegemon yasında verimli bir üs olarak kullanmak, komünizmin önde gelen hedeflerinden birisidir. Bunun içindir ki, memleketimiz ve milletimiz üzerinde yapmadığı çalışma kalmamıştır. İçimizdeki ihanet şebekesini ve bu şebekenin sebebiyet verdiği olayları bu açıdan ele almadıkça, neticeli kararlara ulaşamayız ve milletimizi de koruyamayız.

Kızıl ejderha etrafımızı çevirmiştir. Bir zamanların Türk gölü olan Akdenizi, şimdi orak çekiçi donanmanın at oynattığı bir göl haline gelmiştir. Civarımızdaki devletler birer birer düşmüş ve komünizm tarafından teslim alınmıştır. Irak, Suriye, Filistin, Mısır ve son olarak düşen Pakistan, şimdi, üzerinde aleyhimize oyunların tezgâhlandığı, memleketimizin işgal planlarının hazırlandığı bir üs ve bir kızıl yuva durumuna getirilmişlerdir.

Bütün bunların yanında, beynelmîl politikanın bir taraftan para ve bir taraftan da siyaset oyunları ile dünyaya yeni bir şekil verme yolundaki planı ve bu planı uygulama alanına intikâl ettirmesi, memleketimizi çok yönlü tehlikelerle yüz yüze bırakmıştır. Unutmamak zorundayız ki, beynelmîl bir muvazene politikasının, bugünkü şekilde ayakta tuttuğu bir ülkemiz. Dünya muvazenesinin, yarın nasıl bir şekil alabileceğini kimse kestiremez ve her hâlikârda aleyhimize olacağı da muhakkaktır. Dünya muvazene siyasetinin, Doğu Avrupayı, Ortadoğuyu ve en sonunda kardeş Pakistan'ı nasıl yuttuğu ve komünistleştiği, bütün acılığıyla gözler önündedir.

Ve bu mel'un siyaset bizi bugün o hale getirmiştir ki, tutup kızıl ateşin içine atacağı kadar bir iş kalmıştır. Millet in idaresinde söz

(Devamı Sahife 10'da)

— İstiklâl Harbindeki binlerce şehidimizin hatırasına veya Türk - Yunan dostluğu şerefine Lozan'dan itibaren İnönü hep kadeh kaldırmıştır. Resim Yunanistan Başbakan Yardımcısı, Patagos ve İnönü'yü keyifle kadeh tokuştururken gösteriyor.

Bir Seyahat Ve Dış Politikamız Üzerine Birkaç Söz

Bundan yedi ay önceydi. Fatih Sultan Mehmed'in Bizans'ın hayatına son verdiği 29 Mayıs 1453'ün yıldönümü. İsmet İnönü'nün damadı Metin Toker, bir gazetenin muhabiri olarak Yunan Başbakanı Papadapulos'la görüşüyor ve Türk Milletine, Yunanlılardan dostluk, sevgi buketleri sunuyordu.

Şimdi de kayınpeder İnönü, bir gözlük bahanesiyle çıktığı Paris-Atina güzergâhlı politik seyahatinde, Yunanistan liderlerinin eline tutuşturduğu dostluk, işbirliği buketleriyle dönüyor. İnönü, Yunan idarecilerinin Türk-Yunan dostluğu isteğini, Kıbrıs meselesinin iki ülkenin arasını bozmasını temenni ettiklerini hususen açıklıyor ve kendisinin de iyi gelişmeler ümit ettiğini belirtiyor. İnönü sülalesinde sık sık nükseden Türk-Yunan dostluğunu gerçekleştirme hastalığı, politikamızda da söz sahibi bazı fertlerin de ağzından duyulmasaydı ve İnönü'nün seyahatine neredeyse resmi bir mahiyet verilmeseydi bu konu üzerinde fazla bir şey söylemeye lüzum duymayacak, Türk milletinin hissi selimiyle İnönü'nün sözlerini karşı karşıya bırakırdık. Fakat meselenin gittikçe resmiyet kazanması karşısında bazı açıklamalar yapmak zarureti vardır.

İLERİ SÜRÜLEN ZARURETLER

Türkiye ile Yunanistan arasında kesin bir işbirliğinin kurulmasını daha da ileride bir Türk-Yunan Federasyonu'nun gerçekleştirilmesi gerektiren sebepler olarak ileri sürülen bazı hususlar vardır.

1 — Türkiye ve Yunanistan aynı tehdidin altındadır. Gerek denizden gerekse karadan komünist kuşatmasıyla karşı karşıyadırlar. Akdenizde gittikçe kabaran Sovyet donanması her iki ülkeyi de hedef olarak seçmiştir. Bu husus, iki ülkeyi zaruri bir ittifaka zorlamaktadır.

2 — Türkiye ve Yunanistan, kendilerini zorlayan bu ittifakı NATO ile gerçekleştirmişlerdir. NATO içerisinde, müşterek düşmana karşı, kuvvetlerini birleştirmişlerdir.

Bu iki husus Türkiye ile Yunanistan arasındaki ittifakı devamlı kılması gereken sebepler olarak devamlı tekrarlanmaktadır. Ve bu sebeblere hak verilebilir. Yalnız bir milletin dış politikası çizilirken, ilk plânda öne sürülen sebeplerin cazibesine kapılarak veya tehdit eden düşmanın hainliği karşısında şaşalayarak, yanlış, tavizkâr, tedricen bizi zarara uğratan, millî değerlerimizde başarısız gılan kararlara da kapılmamak lazımdır. Her gün gittikçe artan Sovyet tehlikesi bizi bazı ittifaklara zorlamaktadır. Hatta Yunanistan'la ittifaka bile. Yalnız ittifak gerçekleştirilirken, müteffak olacak devletin yakın ve uzak hedeflerini, emellerini onun, bu ittifaktan peya anlaşmadan elde etmek istediği neticeleri, tarih içindeki bizimle münasebetlerini, ittifaklara sadakat ölçüsünü, bütün dünyada ittifak halin de bulunduğu ve münazaalı olduğu devletlerle karşılıklı münasebetlerini, dünya devletlerinin

bizimle, onunla münasebetlerini, karşılıklı menfaat ayrılıklarımızı sonderece iyi değerlendirip eğer ittifaktan millet ve memleketimiz yararına birşey elde edeceksek anlaşmaya varmamız gerekmektedir. Yoksa, dünya efkârı umumiyesine dostluk ve nezaket budalası örneği vermek için girişilecek her türlü hareket, tarih ve millet vicdanında mahkûm olacaktır.

YUNANİSTAN'LA İTTİFAK

Yunanistan'la dost olmak diye bir şeyin politik lügatlerde yeri olamaz. Dostluk, ancak tarih, kültür, inanç ve mücadele beraberliğinin gerçekleştireceği sıcak havadır. Yunanistan ile ittifak mevzuu bahistir. Bu bile düşünülürken, insanın hatırasına tarihin ve gerçeklerin ihtarı gelmektedir.

Yunanistan, tarih içerisinde, ta Bizanstan bu yana, Türk milletine karşı iyi imtihan vermiş bir ülke değildir. Osmanlı Devleti zamanında cereyan eden hadiseler henüz hafızalardan silinmemişken, I. Cihan Harbinden sonra Yunan Başbakanı Venizelos'un Anadolu'ya saldırdığı sürülerinin vahşet hatırası, hâlâ hafızalarda dipdiri ve canlıdır. Bu aziz hatıralar, vefasız bir evlâd kadirşinaslığı(!) ile unutulup Yunanla dostluk yapıla bilse bu fayda vermemiştir. 1930 yılında Venizelos'la Türk-Yunan dostluk anlaşması imzalanmıştır. Yani bugün, gerçekleştirilmesi için çalışılan anlaşma, bundan 40 yıl önce uygulama alanına konulmuştur. Kendimize, herhangi bir kaçamak yapma imkânı vermeksizin, sormalıyız: Yunan dostluğu, Yunan'ın hangi emelini söndürmüştür Türk toprakları üzerinde toplanan Yunan hayallerinde bir silinme düşünülebilir mi? Kıbrıs'taki katliamı mı durmuştur. Batı Trakya'daki zulümler bitmiştir? Türkiye'deki rumların emelleri mi küllenmiştir? Bunların hiç birisi bugün, bizi memnun edecek bir tarzda çözüme bağlanmamıştır. Devir devir, dostluk elçisi olarak yönderdiğimiz ferdler, bize sadece kırgın bir Yunan propagandasını getirmiştir.

Allaha şükür ki, milletin Kıbrıs meselesi üzerinde hassasiyeti, siyasî sorumluları, az çok dikkatli kılmaktadır. Kıbrıs meselesi, Yunan'ın bütün dostluk propagandalarını sıfıra münce eden bir ölçü mahiyetini taşımaktadır. Garib olan husus, bizim dış politikamızın, üçüncü tezatlarla rağmen, yanlış bir politikayı sürdürmesi ve zamandan medet ummasıdır. Halbuki zaman hep, yanlış politikanın iflasını hazırlamaktadır.

Daha İnönü Atina'da basın toplantısı yapıp, Yunan dostluğundan bahsederken, Türkiye'de bir yetkili, Kıbrıs Türk Cemaat Meclisi Başkanı ve Kıbrıs Türk Yürütme Kurulu Başkan yardımcısı Rauf Denktaş şöyle söylüyordu: «Rumlar, belirli bir plan ve program dahilinde hareket etmektedirler. (Akrides Planı) Hedef Enosis'tir. Enosis'i temin için anlaşmaların bertaraf edilmesi ve Türkiye'nin Müdahale hakkının kaldırılması gerekiyordu.»

«.....Makarios, Kıbrıs'ı Yunanistan'a kendi şartlarıyla bağlamak davasını gütmektedir.»

«...Biz Grivas'ın noktasında ısrar ediyoruz. Böyle olmasa idi iki bin Yunan subayının idaresindeki Rum ordusu ve polisi Grivas'ı derhal yakalar, Yunanistan'a iade ederdi. Grivas'ın kendi başına bu kuvvetlerle, yani Yunanistan'la çarpışmaya

(Devamı Sahife 10'da)

Pakistan Üzerinde Oynanan Kumar Hâlâ Son Bulmadı

BUTTO KİMDİR?

20. asrın sonu, cihan harplerinden da ha tehlikelidir. İşte Pakistan dramının perçinleği gerçek! Her barış her sulh isteğinin arkasında, bitmek bilmez bir ihtirasın, azgın bir iştihanın akıl almaz bir ihanetin yattığının gerçeği... Son 14 günlük Hint - Pakistan harbi, alt kıtada yeni bir «Bengaldeş Hükümeti» hortlatırken, Birleşmiş Milletler kürsülerinde yine insanlık veadalet nutukları atılmıyor muydu?

Bu sütunlarda hâdiseyi derinleşme sine tahlil ederken, harbin sadece Hint - Pakistan düşmanlığıyla yorumlanamayacağını, Hint Yarımadasında Beynelmîl politikaların menfaatlerinin çarpıştığını bilhassa belirtmek istemiştik. Ve bu izahların ışığında, Asya'nın komünistleşmesine gidildiğine de hususen dikkati çekmiştik. Doğu ve Batı Pakistan cephelelerinde şu an namlular susmuş olabilir. Ama politika, sınırsız bir mahiyet arz etmektedir. Hele komünizm, saldırılarında hiçbir tahdit kabul etmemektedir. Zira komünizm, ideolojik bir taarruzdur ve hedefi, dünya ihtilâlidir.

İnsanları, neyecan ve duyguların en yükseğe eriştiği anlarda realiteye çekmek zordur. Anlık his ve düşünceler, bazen değil çoğu kere, uzun bir istikbâli gölgelerler. Pakistan halkının uğradığı felâketin ızdırabını derinden duyanların endişesi de budur. Bu endişe, Pakistanlı müslüman, sıcağın harbin eşiginden, yokoluşun kucağına doğru itilmekte olduğundan duyulan endişedir.

Hadiseyi topariyalalım. Rusya'nın aktif yardımı ve ineğe tapmanın verdiği barbarlıkla vahşet gösterilerinde bulunan Hindistan karşısında, Kızıl Çin'in lâf ebeliğini geçmeyen desteğinde bir Pakistan.

Moskova ve Pekin'i bu tarz bir politika takibine iten sebepleri de daha önce belirtmiş ve neticede Hindistan'ın Rus hegemonyasına, Pakistan'ın da K. Çin iştahına terk edileceğini söylemiştik. 14 günlük harpten sonra gelişen hadiseler, bakınız bunu nasıl teyid etti :

ZÜLFİKAR ALİ BUTTO VE SOSYALİZMİ

Pakistan birliklerinin doğuda teslim olması ve batı cephesinde de ateş kesmesi, halkta bir infial uyanırdı. Ve bu infial istismar edildi. Onu aşağıda izah edeceğiz. Şu kadar var ki, Batı Pakistan'da Yahya Han'ın aleyhine başlayan gösteriler, New York'tan geri çağırılan Buttoyu alel acele Devlet Başkanı yapmaya yetiyordu. Pakistan halkına bir kurtarıcı olarak takdim edilen Butto; Yahya Han'ı ve 5 generalini emekliye sevk ederken «intikam» alınacağını da vaat etmekten geri kalmıyordu. Kimdi bu kurtarıcı?

1968'lerde bütün dünyada başlayan ve Avrupa'ya bir çığ gibi yayılan komünist öğrenci hareketleri

Pakistan'ı da zor günlerin içine itmişti. Eyüp Han'ın devlet başkanlığı yaptığı bu günlerde Zülfikâr Ali Butto, en çok sözü edilen adamdı.

1966'da Dışişleri Mekanlığından istifa ederek «İslâm Sosyalizmini yerleştirmek» sloganı altında Pakistan Halk Partisini kuruyordu. Tarih, 1 Aralık 1967 idi. Hukuk öğrenimini İngiltere'de yapan Butto, 1952 yıllarında tekrar Pakistan'a dönmüştü.

Öğrenci gösterileri adıyla başlayan kızıl hareketler, Pakistan'da hayatı felce uğratmış, kargaşalıklar vahim hale gelmişti. Gerginliğin bir hayli arttığı bu günlerde 14 Kasım 1968 tarihli gazeteler, muhalefet lideri Ali Butto ve 13 kişinin devlet güvenliğine karşı gelmek suçuyla tevkif edildiklerini yazıyordu. Tevkif olunmadan önce kendisine, öğrencilerden gösterilere son vermelerini talep etmesi için yapılan teklifi, «öğrenciler diktatörlüğe karşı savaşıyorlar.» diyerek reddetmişti.

Başkanı bulunduğu Halk Partisi, sosyalizmi «İslâm, Demokrasi ve Sosyalizm» sloganları altında gerçekleştirmeye çalışan K. Çin eğilimli bir partidir. 1965'de Keşmir meselesinden çıkan savaşta, Pakistan'ı K. Çin e yaklaştıran, Butto olmuştur. Yine

İhanetleri Birleştiren Hatlar

Kırmızı Telefon, Moskova ile Washington arasında direkt bağlantı sağlayan bir teletip hattıdır. Bu hat sayesinde yahudilik, dünyayı dengeleme siyasetini kolaylıkla temin edebilmektedir. 1963 yılında Kopenhag'da İsrail devletinin kurulmasında en büyük rolü oynayan, hızlı sionist Ben Gauri on, bir konuşma yapmıştı. Konuşmasında Washinbton ile Moskova arasında kullanışlı bir haberleşme cihazının kurulmasını teklif ediyordu.

Aradan geçen kısa bir zaman sonra bu teklif, büyük bir gizlilikle gerçekleştirildi. Ve bir sürü ihanet, bu telefonla maskeleydi. Bu telefonla tezgâhlandı. Rus tanklarının Çekoslovakya'ya girdiği günlerde Kırmızı Telefon işlemiş, 1967 Arap - İsrail harbinde ise 22 defadan fazla kullanılmıştı. Netice malum... Şimdi aynı telefonun Hint - Pakistan harbinde, de kullanıldığını görüyoruz. Netice yine malum...

Tercüman'ın dış politika yazarı Ord. Prof. Şükrü Baban, bunu şöyle belirtiyor :

«... Beyazsaray'a yakın çevrelerden açıklandığına göre; Hint ordularının Doğu Pakistan'da ilerledikleri tehlikeli günlerde, Beyazsaray ile Kremlin, kırmızı telefon kanalı ile, sürekli temas halinde bulunmuşlardır»
(Tercüman 25 Aralık 1971)

Zülfikâr Ali Butto'dur ki, İngiltere'deki komünist öğrenci hareketlerinin liderliğini yapan Tarık Ali'yi Pakistan'a getirmiş ve kızıl gösterileri tahrik ettirmiştir. 1969'da yapılacak başkanlık seçimlerinden önce Eyüp Han a rakip olarak çıkan Butto hakkında zamanın yorumcuları şöyle diyordu : «Fertleri islâmı yaşayıp yaşamamaya göre değerlendiren Pakistan halkı için, aşırı kadın ve içki merakı olan Ali Butto pek geçerli bir aday değildir.» (11 Aralık 1968 Yeni Gazete)

İşte bugünün Pakistan Devlet Başkanı Zülfikâr Ali Butto, budur. B. Milletler'de akan göz yaşlarını görünce, Birleşik Arap Cumhuriyeti'nin eski başkanı Nâsir'ı hatırladık. Üçbuçuk İsrail karşısında, 100 milyon luk arap alemini felâkete götüren Nâsir'ın göz yaşları, ne değiştirmişti? Devlet adamı yenilip ağlayan değil, milletin yüzünü güldürendir.

Pakistan halkına uyanan infialin nasıl istismar edildiğini izah edeceğiz demistik. Zira Yahya Han'a karşı harpten sonra başlayan gösteriler, Pakistan haber kaynaklarının bildirdiğine göre Butto'nun Halk Partisi tarafından düzenlenmiştir. Okuyucu, oynanan oyunu farkediyor herhalde Demistik ki : Pakistan, K. Çin tarafından komünistleştirilecek. Beynelmîl komünizmin en bârız bir taktiği, milî istiklâl hareketlerini komünizme kanallı etmektir. Pakistan halkı harpten, istenildiği gibi değil, mağlûp çıkmıştır. Böyle bir anda, mevcut liderlerin itibardan düştükleri de açıktır. Yani Yahya Han'ın yerine bir başkanın seçilmesi zarureti hasıl olmaktadır. K. Çin tutuyor kendi adamını başkanlığa lânse ettiriyor. Ve netice Zülfikâr Ali Butto, Pakistan'ın yeni Devlet Başkanı oluyor. Hint - Pakistan görüşmelerine başlamadan önce de K. Çin'i ziyaret edeceğini açıklıyor!

Hatırlayınız. Rusya da arap alemini, aynı yolla komünistleştirmiştir. İsrail'e karşı sözde bir destek, bunu rahatlıkla temin etmişti. Şimdi Butto'nun hareketleri, bir takım reform denemeleri ile komünizme geçişi kolaylayacaktır. İstemese dahi... Zira komünizm kan emici bir sülûktür. Girdiği toprağı kolay kolay terketmez. Kaldı ki, Asya'daki Rus yayılmasına karşı, Pakistan'a sahip olmak K. Çin in işine gelmektedir.

Doğu Pakistan zaten gitti. Şimdi komünist halk mahkemelerinde binlerce kişinin önünde süngülenen, yüzleri dipçikle parçalanmış masum müslümanlar var orada. Hindü - komünist işbirliğiyle kesilerek katledilen, müslüman doktorlar, avukatlar, şairler, öğretmenler var. Doğu'da... Ve bu cinayetlere mesul ararken, Rusya ile Amerika arasındaki «Kırmızı Telefon»un, Hint - Pakistan harbinde de kullanıldığını hatırlayınız! Büyük aktörleri, gerçek emperyalizmin kör âletlerini unutmayınız!

En önemlisi şunu unutmayınız. Pakistan dramının her sahnesinde Türkiye için çok büyük dersler vardır. Ve şerefli Türk ordusunun tarihi mesuliyetini yüklediği şu günlerinde, bazı gazete parçaları tarafından «Yahya Han formülünden ne haber!» dercesine hakaretlerle karalanmak istendiğini ve tehditler savrulduğunu da unutmayınız!

Orta-Doğu, Yahudilik, B. Milletler

Ortadoğuda Yahudiliğin hedefi, bundan binlerce sene önce muharref Tevrat çizmiştir: Nil'den Fırat'a kadar olan topraklar üzerinde İsrail bayrağı dalgalanacaktır.

1967 Arap-İsrail Harbi, Yahudiliğin bu hedefine yaklaşması için çıkartılmış, büyük devletlerin yardımıyla da Yahudiler galip getirilmiştir. İsrail orduları, bir yandan Süveyş kanalına dayanırken öbür yandan Kudüs şehrinin de işgal etmiştir.

Yirminci asırda güya kuvvet kulanmak suretiyle toprak kazanılmamış! Birleşmiş Milletlere mensup olan devletlerin, hemen hemen hepsinin, ağızlarında çiğnediği sakız bu idi. Ama hangisi, Mısır topraklarının işgal edilmesine samimiyetle karşı çıktı? Diğerlerini bırakalım, Mısır'ın dostu (!) Rusya hangi aktif yardımda bulundu? Demek ki, B. M. de ki diplomatların ağızından çıkan sözler, sadece lâftan bayka birşey değildir.

Bundan bir ay kadar önce B.M. de yeni bir karar alındı: İsrail işgal ettiği topraklardan geri çekilmelidir. Ve ababulcu Gunnar Jarring, vazifesine yeniden başlamalıdır. Bu kaçınılmaz tekrar. Harpten sonra geçen dört-beş yıl gibi uzun bir zaman hep bu tip neticesiz kararların tekrarı ile geçti. Şimdi Ocak ayı ortalarına doğru Gunnar Jarring yeniden görüşmelere başlayacak. Neticede elde edilecek olan, eskiden olduğu gibi bir hiçtir. Netice hiçbir erken, adaletin sağlanması saldırganı dur denmesi istikametinde birşey elde edilemeyeceğini kastediyoruz. Yoksa bu geçen zaman başa geçmemiştir. İsrail Sina çölüne iyice yerleşmiştir. İskn politikasını tam bir şekilde gerçekleştirmiştir.

Artık gasbettığı bu kısmı, dünyaya kendi malı olarak tanıtmaktadır. Mısır bu toprakları almak isterse İsrail'e hücum etmiş olur, do layısıyla topraklarımızı müdâfaa etmek vazifemizdir yeklinde propağanda ediyor.

Arap liderlerinin ve bilhasas Enver Sedat'ın oturup uzun uzun düşünmesi, durum muhâkemesi yapması şarttır. Yakın dost bulduğu Rusya'nın kendilerine şimdiye kadar hangi faydası hangi zararı olmuştur? He saplanmalıdır. B.M. şimdiye kadar İsrail'e zaman kazandırmaktan başka ne yapmıştır? Bundan sonraki, görüşmelerden ne beklenebilir? Bilinmelidir. İsrail'e karşı verilen mücadele, hangi güçlere karşı olmaktadır? Sadece üç buçuk Yahudi ile mi harp edilmektedir, yoksa Rusya da dahil, süper güçler karşı tarafta mıdır? İyi öğrenilmelidir. Gerçekler acı da olsa, bilimsel tedbir alınması mümkün olur.

Enver Sedat ve diğer liderlerin yapacağı, siyasetin inceliklerinden habersiz geliş güzel konuşmalar yapmak değil; acı da olsa gerçekleri görmek ve ona göre tedbir almaktır.

SIKIYÖNETİMDE MAHKEMELER

KARARLAR VE YENİ DAVALAR

Milletimizi Kızıl Emperyalizme peşkeş çekmek için, teçhizatı Komünist sermaye tarafından rinanse edilen, bir kısmı sadece fikir sahasında kalarak propaganda yönünü yürüten bir kısmı ise silahlı, anarşik terör hareketleriyle faaliyete geçen komünist militanların mahkemeleri devam etmektedir. Şimdiye kadar suçları sabit görülenler cezalarını bulmuşlardır. Diğerleri de mahkemeleri neticesinde, lâyık oldukları cezalara şüphesiz ki çarptırılacaklardır.

Ankara Sıkıyönetim Mahkemelerinde bakılan dâvalardan SBF talebesi İbrahim Aras ve Mustafa Koçaroğlu ile ODTÜ talebesi Mahir Sayın 11'er yıl hapis, 3'er bin lira da ağır para cezalarına çarptırılmışlardır. Sözde talebe olan bu şahısların aslı vazifeleri 12 Mart'tan önce Türkiye'de başlatılan Komünist gerilla hareketine yardımcı olmaktır. İşte bunun için otomobil çalmak, ruhsatsız silah taşımak, dinamik bulundurmak gibi suçlardan muhakeme edilmişlerdir.

SOLMAZER TEKRAR TUTUKLANDI

İstanbul bir numaralı sıkıyönetim mahkemesinde 83 arkadaşı ile beraber idam talebiyle yargılanan İrfan Solmazer bir süre önce tahliye edilmişti. Herhalde tahliye edilmesini, herşeyin bittiği manasına geldiği şekilde düşünen Solmazer, devlet kuvvetlerinden olan polise hakaretlerine devam etmiştir. Selimiye kışlasının mahkemeler bölümüne giriş kısmında polis memuruna hakaret ettiği iddiasıyla hakkında verilen

— Bakırköy'de bir veznedarı öldürmek ve 249 bin lirayı almak suçlarından sanık Enver Tortaş ve şürekası hafta içindeki duruşma esnasında. Bunlar da kendilerinden öncekilerin bayatlamış taktiklerine başvuruyorlar.

giyabî tutuklama karar, vicahiye çevrilmiş ve tutuklanmıştır.

ÇETİN ALTAN TEKRAR SIKIYÖNETİMDE

Bir zamanların sosyalist fikir teorisyeni olarak geçinen şimdi ise kendi yoldaşları tarafından saf dışı edilen Çetin Altan'ı ve Akşam gazetesinin yazışmaları müdürü İrfan Derman tekrar Sıkıyönetim Mahkemesinde hesap vereceklerdir. Çetin Altan, komünist gerillaların ilk fiili hareketlerinin başladığı sıralarda Amerika'da 4 çavuşun kaçırlması ile ilgili yazdığı «Kaçırlan Amerikalılar» başlıklı makalesinden dolayı kanunun suç saydığı bir fiili övmek suçundan mahkemeye verilmişti. Ve 2 numaralı sıkıyönetim mahkemesinde mahkeme mevzuunda görevsizlik kararı vermişti. Askerî yargıtay, sıkıyönetim mahkemesinin bu kararını bozarak dâvanın tekrar Sıkıyönetim Mahkemesinde bakılmasına karar vermiştir.

Cetin Altan'ın Sıkıyönetim Mahkemesinde tekrar itiraz etmesi, sivil mahkemelerde dâvasının görülmesini istemesi açıkça Türk Ordusundan ve onun temsilcilerinden korktuğunun ifade sidir. Herhalde o yazıyı da komünist militanların muvaffak olacağını umarak yazmıştır. Daha sonra, oportünizme kaydığım için beni katletmesinler diye...

İZMİR'DE DE YIPRATMA TAKTİKLERİ

İzmir'den Denizli'ye gitmekte olan Ziraat Bankasına ait 4,5 Milyon lira paranın çalınmasıyla ilgili dâvaya İzmir Sıkıyönetim Mahkemesinde başlanmıştır. Soygunu bizzat yapanlar ve bunlara çeşitli vesikelerle yardımcı oldukları iddiasıyla yakalananların sayısı 27 dir.

20 Aralık başlayan duruşmaya Mahkeme başkanı Tuğgeneral Fahrettin Burkay, üye hakim Albay Kaya Alpkartal, üye hakim Yarbay Necati Karakuş ve Savcı Binbaşı Ali Rıza Hafızoğlu yönetmektedirler.

Komünistler, daha ilk duruşmadan itibaren işi kendi hesaplarına, sıkı tutma gayreti içerisinde idirler. Mahkeme heyeti duruşmayı başlatmak üzere salona girdiğinde sanıklardan bir kısmı ayağa kalkmayarak mahkemeye saygısızlıklarını belirtmişlerdir. Hakim'in ihtarına aynı psikoloji içerisinde cevap vererek Türk Milletini temsil eden mahkeme heyetine hakaret etmek istemişlerdir. Mahkeme başkanı, Aktan İnce, Hikmet Çiçek, Ertan Gürçınar, Kadir Kaymaz, Erhan Erel ve Ahmet Yurtoglu'nu salondan dışarı atmıştır.

Bu arada sanıkların ithamlarına savcı Hafızoğlu şöyle cevap vermiştir: Bu mahkeme, Türk Milletinin öz be öz bağrından kopmuştur. Ne faşizme ve ne de komünizme kanunlarımız cevaz vermez. Sanıklar suçluluk psikozu altında konuşuyorlar.

Komünistlerin bütün dünyada, kendilerine karşı olan, milli güçleri faşist damgası ile kötülemek istedikleri bilinen bir gerçektir. Türk ordusuna da faşist diye itham etmeleri bu gerçeğin ifadesidir.

Askerî Savcı Binbaşı Hafızoğlu, hazırladığı iddianâmede, komünist hareketin dünya stratejisinden ve Türkiye'de ki gelişmelerinden bahsetmiştir. Bu arada komünist hareketlerin gelişmesine sine propabanda imkânları bulabilmesine ve açıkça faaliyet yöstermesine pöz yuman mesûliyetsiz devlet adamlarını da suçlamıştır. Daha sonra yapılan soygunla ilgili olarak özette şöyle demiştir:

«Yapılan soygun olayı üç-beş kişinin maddi imkânlarını artırmak için yapmış olduğu bir hâdise değildir. Soygun olayları, komünist hareketin stratejisine uygun olarak, devlet kuvvetlerini zayıflatmak, milleti huzursuz etmek, polisi ve orduyu iş yapamaz hale getirerek komünist ihtilâle zemin hazırlamak için girişilmiş hareketlerdir.»

Komünistlerin her zaman ve her yerde, mahkemeleri yipratma taktikleri aynı şekilde yürütülmüştür. Bu, hem Türkiye tarihinde böyledir, hem de diğer ülkelerde böyle olmuştur. 21 Aralık 1932 tarihli Cumhuriyet gazetesinde çıkan bir haber, komünistlerin Mahkemeler de o zaman yaptığı hareketleri anlatmaktadır. «Karar okunduktan sonra mahkûmlar gerek mahkeme salonunda gerekse Adliye koridorlarında ve merdivenlere taşınarak yapmışlardır»

Komünist hareketleri yürüten ve onlara önerik edenlerin kimler olduğunu anlatması bakımından, aynı haberin devamı dikkate değer; «Mahkûmlar arasında Anadolu barlarında dansözlik ederek propaganda yapan madam Vilda adında bir kadın da vardır ki, o da dört seneye mahkûm edilmiştir.»

Komünizmin tarihi incelenirse daha pek çok vesikaların bulunması mümkündür. Zaten bütün çirkefligi ortaya serilmiştir. Gizli bir taraf kalmamıştır. Çeşitli paravanalar işe yaramayacak ve yapılan taarruzlar hedefine varamayacaktır.

Örfî İdare Mahkemelerinde devam eden mahkemeler ve çıkan olaylar, milletimizin karşı karşıya bulunduğu tehlikeleri ve faaliyetleri bir kere daha gözler önüne sermiştir.

Devlet

Makamlarında

Ajan Olmamalı

Elçiliklerin en önemli vazifelerinden birisi, şüphesiz ki kendi memleketi için, vazife gördüğü yerlerden bilgi toplamaktır. İstihbaratta bulunmaktır. Bunun için, hemen hemen bütün elçiliklerin mensupları, istihbaratçıdır diyebiliriz. Bu durum devletlerce bilindiğinden her devlet, kendi sınırları içinde faaliyet gösteren yabancı elçiliklere karşı uyanık bulunmağa çalışır. Bazen onlara yanlış haberler verip, yanıltmak ister. Bazen yabancı elçilikteki görevlileri satın almak suretiyle kendi ajanı olarak kullanır.

Buna benzer bir hadise, geçen hafta meydana çıkarıldı. Ne yazık ki, hâdise tamamen bizim aleyhimize. Meğer Romanya Büyükelçiliğimizde iki memurumuz iki seneden beri Türkiye aleyhine casusluk yapıyormuş. İsmet Tellioglu ve Mehmet Tekin adındaki, Büyükelçilikte vazifeli bu memurlar, Ankara'ya getirilmişler ve devlete ait bazı resmi bilgileri, Büyükelçilik dışına nakletmekten sanık olarak Mamak askerî cezaevine gönderilmişlerdir.

Gazetelere kadar intikâl eden haberlerden anlaşıldığına göre; İsmet Tellioglu ile Mehmet Tekin, Rumen casusluk teşkilâtının ağına, kadın ajanların faaliyetiyle düşmüşlerdir. Tabii bu arada paranın da rolü olmuştur. Neticede Büyükelçiliğimizdeki bilgiler dışarıya sızdırılmıştır.

Hâdise iki memur etrafında meydana geliyorsa da, dışişleriyle ilgili olmasından ve devlet sırlarını alâkadar etmesi bakımından çok önemlidir. Bir evin duvarının tuğlalarından sadece ikisini çıkarıp atsak, dışarıda da tipi olsa içerikler muflaka soğuktan hastalanırlar. Dışişleri de böyledir. Düşman, içimize bir ajan soksa veya içimizdekilerden bazılarını satın alsın, devletin sıhhati darbelenir.

Hariciyemizde zaman zaman meydana gelen bu casusluk olayları, devlet emniyetimiz bakımından çok dikkatli ve titiz olunması gerektiğini hatırlıtan acı gerçeklerdir.

Hariciyemizde görevlendirilecek olan kişiler çok iyi kontrol edilmelidirler. Onları iyi imtihan etmeli, başarı gösteremeyenler vazifelerinden indirilmemelidirler. Burada imtihandan maksadımız, elbette hem irade ve bilgi yönünden, hem de ve bilhassa millî değerlere bağlılık yönünden imtihan olacaktır.

Hariciyeci yapacağımız tert o konunun ehli midir, değil midir? Milleti temsil etme liyakatına sahip midir, değil midir? Onu anlamaktır. Çünkü dışarıda iki tehlike vardır: Biri satın alınma, öteki atlatılma. Hariciyenin, düşmanların tuzağına düşmemesi için kadın, para ve mevki düşkünlü olmaması icap eder. Aksi takdirde gayet kolaylıkla düşman ajanlarının ağına düşer. Sağlam irade sahibi olmak, zaafı bulunmamak, bilgi ile tamamlanmazsa farkına varmadan düşman tarafından aldatılabilir. Bilmeden düşmana malumat verebilir. Buna mani olmanın yolu ise hariciyecileri sağlam bir eğitime tabi tutmaktır.

Bütün elçiliklerimizde görev alacak olanların sağlam iradeli, kadın, para, içki ve mevki yönünden zaafı olmayan kimselerden seçilmesi ve kendilerine ancak eğitimleri tam yapıldıktan, kafaları millî kültür ve ideallerle doldurulduktan sonra vazife verilmesi, devletin varlığı ve geleceği bakımından şarttır.

Müfredat Yenileştirme Ve Fen Eğitiminin Geliştirilmesi

(Geçen Sayıdan Devam)

Roma Anlaşmasının yukarıdaki hedefleri iktisadidir ve daha çok, Ortak Pazar'ın, üye devletlerin iktisadi menfaatlerini korumak maksadiyle kurulduğu zannını vermektedir. Oysa bu hedefler nihai hedefler değildir. Bu anlaşmayla varılmak istenen, Avrupa Birliğidir. Ortak Pazar bu Avrupa Birliğinin veya AVRUPA DEVLETLERİ fikrinin çekirdeğidir. Bu anlaşmayla temin edilecek olan iktisadi birlik daha sonra siyasi bir bütünlük haline gelecektir.» (3)

İşte Müfredat Reformu'nu Amerika'dan Avrupa'ya getiren ve bunu Avrupa'da gerçekleştirmeye çalışan teşkilâtlar, Türkiye'nin bu Ortak Pazar'a girmesi için çok büyük gayretler (!) sarfeden; İktisadi İşbirliği ve Kalkınma Teşkilâtı (OECD), UNESCO, Avrupa Konseyi, NATO ve Ford Vakfı gibi kuruluşlardır.

1960 ta Amerika Birleşik Devletleri ve Kanada'nın iştiraki ile «İktisadi İşbirliği ve Kalkınma Teşkilâtı» adını alan «Avrupa İktisadi İşbirliği Teşkilâtı» Türkiye de dahil olmak üzere 19 ülkenin anlaşmaya imza koymasıyla (4) 16 Nisan 1948 de kurulmuştu. Avrupa Konseyi, Birleşmiş Milletler ve ona bağlı UNESCO ve benzerleri gibi geniş ölçüde Beynelmilel Yahudiliğin hakimiyetinde (5) olan OECD, «Bilimsel Meseleler Subesi» vasıtasıyla Avrupa'daki Müfredat Reformu Hareketi'ne yön vermektedir.

Bir İktisadi işbirliği teşkilâtının, müfredat reformuyla ilgisinin ne olduğu sorulabilir. Teşkilâtın genel sekreteri Alexander King 4 Eylül 1962 de İsviçre'deki «Biyoloji Öğretimi Reformu Üzerine OECD Semineri»ndeki açış konuşmasında bunu izah yoluna şu şekilde gitmektedir :

Ekonominin insan gücü ve kapital gibi unsurlarına ilâveten daha az elle tutulur bir dizi daha etmeni bulunduğunu ve bunların kapitalin ve insan gücünün üretim etkinliğine geniş ölçüde tesir edip, ekonomik hayata dinamik bir özellik kazandırarak, kalkınmaya çok büyük yardımlarda bulunduğunu gitgide daha aşikâr hale gelmektedir. «Üçüncü etmenler» arasında; eğitim ve öğretim, idarecilik mahareti, teşebbüste insanca iyi ilişkiler ve hepsinden önemlisi araştırma ve yeni düşünceye dayalı teknik yenileştirme hızı bulunur... Bu yüzden geniş bir ekonomik görüşle, eğitim ve araştırma gitgide artan bir şekilde desteklenmelidir... Bu hususlar OECD'nin bilimsel ve teknik eleman ve bilimsel araştırma hususundaki görüşüne yön vermektedir. (6)

Ancak OECD'nin bünyesinde kurulan Avrupa Birliği gibi siyasi, Avrupa Ekonomik Topluluğu gibi iktisadi teşkilâtların varlığına dikkat edilecek olursa Avrupa Devleti'ne geçişte en önemli unsurun, «müsterek Avrupa Kültürünün» henüz teşekkül ettirilememiş olduğu görülür ki; bay King'in bütün örtme gayretlerine rağmen; OECD'nin müfredat reformu işini üzerine alması ve aşağıda da görüleceği gibi uzmanları tarafından tespit edilen reform tasarılarına uygun olarak program-

larını yenilemek isteyen üye ülkelere gereken maddi yardımı vaatmesinin, geniş ölçüde bu ihtiyacın karşılanması hedefine müteveccih davranışlar olduğu açıktır.

Şimdi bütün OECD ülkelerine empoze edilecek yeni fen öğretimi programlarını tespit eden seminerlerin çalışmalarını görelim.

Bu seminerin en ilgi çekici yönü, Fransız delegesi Prof. Jean Dieudonné'nin matematik öğretiminin yeni hedefleri arasında «liberal kafalı adamlar yetiştirme veya bağımsız zihniyetli öğrenci yetiştirme»yi ısrarla koyması idi. Tabii ki, bu teklif hiçbir itiraza uğramadan yeni matematik müfredatının en önemli hedeflerinden biri olarak kabul edildi. (7) Ancak «bağımsız» kelimesinin «materyalist doktrine şartlanmış» anlamına kullanılmış olduğu seminer tutanaklarının tamamı incelendiğinde gözden kaçmayan bir husustur.

1960 taki Fizik ve Kimya, 1962'deki biyolojik seminerlerine de aynı görüş hakimdi. Bilimsel ve teknolojik gelişimi hızlandırabilmek için eğitimin hedefleri ola-

rak tespit edilen hususlar şunlardı:

I. Bilimdeki son gelişmeleri orta öğretime indirerek yüksek öğretim adına vakit kazanmak,

II. Daha geniş sahalara uygulayabilmek için, öğretilen konuları mücerret hale getirmek,

III. Konuların kalabalıklığından ziyade öğretim şekline dikkat ederek öğrencilerde «sabit fikirlerden arınmış, hür bir zihniyetin» geliştirilmesi. (8)

Avrupa'da toplanan bu seminerlere Türkiye temsilcileri de iştirak ediyorlardı, ancak bu iştiraklar, turistik bir geziden öteye gidemiyorlardı. Bu yüzden müfredat reformu Türkiye'ye aynı gerekçe ve hedeflerle, fakat biraz daha geç ve bambaşka bir kaynaktan girecektir.

3. MÜFREDAT YENİLESTİRME HAREKETİ TÜRKİYE'DE

Türkiye'de Orta Öğretimde Fen Programlarını Yenileştirme Hareketi'nin başlangıcı olarak; 1961'de ihtilâl hükümeti tarafından, bu konuya aşina oldukları tahmin edilen bazı matematikçi ve matema-

TÜRKİYE'DE YABANCI OKULLAR (1)

ALMAN OKULLARI						
OKULUN ADI	BULUNDUĞU YER	Okul Sayısı	Talebe Sayısı	Toplam Okul Sa:	Toplam Talebe	
ANA OK.	—	—	—	—	—	—
İLK OK.	—	—	—	—	—	—
ORTA OK.	(Liseye Bağlı)	İstanbul	1	463	1	463
LİSE	—	İstanbul	1	352	1	352
AVUSTURYA OKULLARI						
ANA OK.	—	—	—	—	—	—
İLK OK.	—	—	—	—	—	—
ORTA OK.	Liseye Bağlı	İstanbul	2	901	2	901
LİSE	—	İstanbul	2	388	2	388
BULGAR OKULLARI						
ANA OK.	—	—	—	—	—	—
İLK OK.	Orta Ok. Bağlı	İstanbul	1	1	1	1
ORTA OK.	Müstakil	İstanbul	1	1	1	1
LİSE	—	—	—	—	—	—
İRAN OKULLARI						
ANA OK.	—	—	—	—	—	—
İLK OK.	(Müstakil)	İstanbul	1	44	1	44
ORTA OK.	—	—	—	—	—	—
LİSE	—	—	—	—	—	—

me Hareketi

rne Projesi

tik öğretmenlerinin; bu işin Türkiye'de nasıl yapılabileceğini tespit etmek üzere toplantıya çağırılmasını kabul etmek mümkün dür. Bu toplantıya çağırılanlar arasında A. Hamdi Özer (şimdi Ankara Fen Lisesi müdürü), Sait Akkaş (Gazi Eğitim Enst. Öğretmeni, şimdi ODTÜ'de) Süleyman Ölçen (şimdi İstanbul Eğitim Enstitüsü müdürü), Faruk Aydan (şimdi Fen Lisesi öğretmeni) da bulunuyordu. Ancak çağırılanlardan bazıları Avrupa'daki gelişimini takip ettikleri bu harekete çeşitli sebeplerle karşı olduklarından toplantıya iştirak etmemişlerdi. Yirmi kadar üyesi bulunan komisyon, 1959'da Paris'te OECD (İktisadi İşbirliği ve Kalkınma Teşkilatı)'nın topladığı «Matematikte Yeni Düşünce» seminerinin tespit ettiği esaslara uygun olarak, yine OECD tarafından hazırlatılan «Orta Öğretim İçin Bir Modern Matematik Programı» adlı (9) kitabı esas alarak bir rapor hazırladı. Bu rapor esaslarının 1961-1962 ders yılında tatbik edileceği o zaman yetkililer tarafından ifade edilmiş olduğu halde böyle bir şey olmadı. Hareket nihayet 1962'de bizzat Ford Vakfı tarafından fiil safhasına geçirildi. Her ne kadar Vakfın kendi raporlarında, «Türkiye Hükümeti, ileri gelen bilim adamı ve eğitimcilerden kurulu özel bir komisyonun tavsiyelerini takiben 1962'de bir Millî Fen Lisesi Projesi'ni te-sise karar verdi.» (10). deniyorsa da ilk tek lifin Ford Foundation'dan geldiği bilinmek tedir.

a. Fen Lisesi Projesi.

Proje 1962 yılında, prof. Cemil Şenvar, Prof. J. S. Marshall, Dr. E. Burkman ve W. A. Schogoleff'in yönetiminde Ford Vakfının verdiği otuz milyon lira (2 milyon 32 bin 324 dolar) ile faaliyete geçti. 1963 yılı, bu hareketin kadrosunu teşkil edecek öğretmenlerin, lise öğretmenleri arasından seçimi ve bu öğretmenlerin tek-sifi İngilizce kurslarından geçirilmesi için harcanmıştır. 1964 baharında ise bir yandan Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nin arazisinde ve yine bu üniversitenin temin ettiği elemanların kontrolünde okul binalarının inşaatı devam ederken, bir yandan da Fen Lisesi'nde okutulacak kitapları hazırlamak üzere, bazı profesörler ve seçilen öğretmenlerden müteşekkil 50 kişilik bir heyet Amerika'ya yola çıkarılıyordu.

Amerika'ya giden kitap yazma heyeti, Florida Eyalet Üniversitesinde misafir edil-diler. İlgili kitapları yazmak üzere komisyonlar teşkil edildi. Her komisyonda bir-kaç Amerikalı üye bulunuyordu. (biyolojide: Houser, Dr. D. Bucklin, W. Gunn, Dr. A. Novak, Dr. E. Palmer, Dr. C. Welch; matematikte: A. Weinheimer, H. Mazen, Dr. E. Nichois; fizik ve kimya bilimlerine girişte: R. Carmichael, R. Townsend, Dr. Uri Haber-Schaim, Dr. E. Haenisch, Dr. G. Schwarz). Kitap yazma seminerine düşen bütün iş hemen hemen Amerikan kitapla-rından seçilecek parçaları tespit etmek ve bunları Türkçeleştirmek olmuştur.

«...Amerikan ders kitaplarının proje müdürleri Türkçe Kitapları ve öğrencilerle yapılan uygulamanın değerlendirmesini incelemek istediklerini bildirmişlerdir.» (11).

Sekiz haftalık bir çalışmadan sonra Ankara'ya dönen öğretmenler 1964 sonba-

TÜRKİYE'DE YABANCI OKULLAR (1)

İNGİLİZ OKULLARI						
OKULUN ADI	BULUNDUĞU YER	Okul Sayısı	Talebe Sayısı	Toplam Okul	Toplam Talebe	
ANA OK. (Liseye bağlı)	İstanbul	1	25	1	25	
İLK OK. (Ortaokula B.)	İstanbul	1	6	1	6	
ORTA OK.	(Müstakil)	1	304	2	480	
	(Liseye Bağlı)	1	176			
LİSE	İstanbul	1	94	1	94	
FRANSIZ OKULLARI						
ANA OK.	İstanbul (Liseye Bağlı)	1	25	1	25	
İLK OK.	Ortaokula B.	1	13	2	28	
	Liseye Bağlı	1	25			
ORTA OK.	Müstakil	1 + 1	525 + 248	7	3111	
	Liseye Bağlı	5	2338			
LİSE	İstanbul	5	990	5	990	
İTALYAN OKULLARI						
ANA OK.	Müstakil	1	12	2	96	
	İlk Ok. Bağlı	1	84			
İLK OK.	Müstakil	1 + 1	21 + 32	3	97	
	Ortaok. B.	1	44			
ORTA OK.	Müstakil	1	135	2	350	
	Liseye Bağlı	1	215			
LİSE	İstanbul	1	117	1	117	
AMERİKAN OKULLARI						
ANA OK.	Liseye Bağlı	1	22	1	22	
İLK OK.	—	—	—	—	—	
ORTA OK.	(İçer)	1	247	4	1060	
	Liseye Bağlı	2	471			
LİSE	İzmir	1	342	5	1460	
	(İçer)	1	139			
	İstanbul	3	1031			
	İzmir	1	290			

— Yukarıda gördüğümüz Türkiye'deki yabancı okulların listesini gösteren istatistik, Devlet İstatistik Enstitüsü, 1970-1971 Millî Eğitim istatistiklerinden alınmıştır. Türkiye'deki yabancı okulları ve bu okullarda okuyan talebe sayısını göstermektedir. Yabancı okullar kuruluş, işle-yiş ve programları itibarıyla tamamen ait olduğu milletin ideolojik yapısına göre ayarlanmış tır. Kurulduğu sermayenin kölesi olabilecek elemanlar yetiştiren müesseseler haline getirilmek istenmektedir. Millî Eğitim vazifelilerinin yabancı okullara da dikkatin çekeriz.

harında, çok geniş bir müracaatçı grubundan seçilen 100 öğrenci üzerinde yeni ki-tapları denemeğe başlıyorlardı.

Öğrenciler üzerinde yapılan denemele-rin sonunda 1965, 1966 ve 1967 yazlarında bazı küçük değişiklikler yapıldı. Nihayet bu proje 1967'de yerini «Fen Eğitimi Ge-liştirme Projesi»ne bıraktı.

(Devamı Var)

(3) Yeniden Millî Mücadele Mecmuası, Sa-
yı: 26, Shf: 4.

(4) Avusturya, Belçika, Danimarka, Fran-sa, Almanya, FC., Yunanistan, İzlanda, İrlanda, İtalya, Japonya, Lüksemburg, Hollanda, Norveç, Portekiz, İspanya,

İsviçre, Türkiye ve İngiltere.

(5) Yeniden Millî Mücadele Mecmuası. Sa-
yı: 96. Shf. 8, 9.

(6) New Thinking in Echool Biology, OE-
CD yayınları, 1963. Shf: 7.

(7) New Thinking in School Mathematics, OE-
CD yayınları, Paris, 1961.

(8) Modern Biyoloji II, BSC, çev. Prof. Dr. Se-lâhattin Okay ve diğ. Devlet kitapları, Millî Eğitim Basımevi, İstanbul-1970.

(9) Orta Öğretim İçin Bir Modern Matematik Programı, çeviren Nuri Ersoy, Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları, İstanbul, 1965.

(10) Ford Vakfı Türkiye'de, Ayyıldız Matbaası A. Şirketi, Ankara, 1968, shf. 10.

(11) Fizik ve Kimya Bilimlerine Giriş, Millî E-ğitim Bakanlığı Yayınevi İstanbul, 1964, Ön-sözden.

Kültür Asimilasyonu ve Yılbaşı

Her yıl yeniden başlarken, bizim hayatımızdan da birşeyler götü-
rür. Yanlış anlaşılmasına meydan
vermemek için yukarıdaki sözü bi-
raz tavih etmek icabedecektir. Eşef
lendiğimiz, üzüldüğümüz, yeni yıllar-
ın ömürümüzden bir yaş daha eksilt-
mesi değildir. Bu insan bünyesinin
kanunudur. Biz üzülsük de birşey
değişmeyecektir. İnsan, kendisi için
mukadder olan sona doğru itaatla
yürüyecektir.

Asıl bizi üzen, her yeni yılın
milletimizin hayatından, onun hayat
temeli kültüründen büyük kütleler
kopararak gitmesidir. Her yeni yıl baş-
larken millet hayatı ve millî kültür
ile yabancı, istilga kültür vasıtaları
arasında amansız bir savaş başlar.
Ve maalesef, bu iki çarpışan kuv-
vet arasında bariz kuvvet ayrılıkları
bulunduğu için millî hayatımız ve
millî kültürümüz mağlup düşürülür.
Mağlûbiyet mahiyet yönünden değil,
hakimiyet yönündendir.

Nedir her yılbaşında meydana
gelen bu kavganın sebebi? Kimdir
şu veya bu taraf için çarpışanlar ve
hayatımızdan kaybolan şeyin değeri
ne kadardır?

Kültür, bir milletin ideolojisinin
müesseselerde yansıyan, hayatta te-
zahür eden, yaşamanın biçimlerini
şekillendiren halidir. Kültürle, mil-
let ideolojisi arasında, pınarın kayna-
ğı ile o pınardan boy veren bitkile-
rin ağaçların canlılığı arasındaki mü-
nasebete benzer bir münasebet var-
dır. Bu iki şeyden, birine veya di-
verine gelecek tehlike aynı ölçüde bir
birlerinin etkiler ve dolayısıyla millet

hayatında tedavisi imkânsız yaralar
açar.

200 yıldan beri memleketimizde
cerayan eden, millet ideolojisini
tahrip, millî kültürü yozlaştırıp yık-
ma ve bizi biz yapan hususiyetleri-
mizi bozarak, şekilsiz, silik, şahsiyet
sız bir millet meydana getirme, di-
ğer bir tabirle kültür ve ideolojiden
başlayıp millet bünyesine kadar uza-
nan bir asimilasyon hareketi en hız-
lı bir tarzda sürdürülmektedir. Asır

lık mazisi olan millî kültürümüzün
müesseseleri cömertçe tahrip edilip,
yerine gayrı millî ne varsa doldurul-
mak istenmektedir. Sistemli bir ya-
kım mücadelesinin vasıtaları her de-
virde değişik olmuştur. Çeşitli va-
sıtalar kullanılmıştır. Bu gün de yıl-
başı olarak kutlanılan yünün haya-
tımızdan millî kültürü millet ideolo-
jisini hiç sezdirmeden azar azar, ke-
mire kemire, yokoluşa doğru götür-
mire kemire, yıkılışa doğru götür-
mesi, bizi bu meseleye parmak bas-
mamıza mecbur etmiştir.

Yabancı ideolojilerin, bilerek
veya bilmeyerek gâfilele ajanlığını
yapan basın ve yayın vasıtaları her
yeni gün, gelin bizim ülkemizin su-
rasında falan hristiyan eseri var, bu-
rasında falanca din adamının mezarı

var, şurasında falanca kumandan
yatmaktadır diyerek, her karış topra-
ğı şehitlerimizin kanlarıyla sulanan
mübarek Anadolu topraklarını, Avru-
pa artığı bir ülke haline getirme ya-
rışını sürdürmektedirler.

Papazların sarayı, mezarı, hristiyan
haç yolu, Noel Baba mezarı gibi efsa-
nelerle yurdumuzun en şirin yerlerin
de hristiyan kültürünün müesseseleri
ihya edilme gayretkeşliği alıp yürü-
müştür. Milletimizin medeniyet sem-
bolü olan eserleri, Yahya Kemal'in
deyimiyle «kör kazma» nle un ufak
edilirken, Bizans'tan veya Milattan
önce falan devirden kalma eserler,
milyonlar harcanarak yünüğüne çı-
karılmakta, sanki Türk Milletine ye-
ni bir kök takdim etme yarışı veri-
yormuşcasına, millete yabalcı ne ka-
dar medeniyet tortusu varsa ihya e-
dilmektedir.

İspanya'da, Sofya'da, Yunan-
tan'da ayakta tek Türk camisi, med-
resesi, han, hamam, kervansaray,
çeşme var mıdır? Nedir bizdeki No-
el Baba düşkünlüğü!.. Ve nedir biz-
deki Noel Baba'ya Anadolu'da me-
zar yakıştırma hastalığı!.. Nedir biz-
deki bir yılbaşında herhanyı bir Av-
rupa ülkesinden daha aşırı kendi-
mizden beçme şarhoşluğu!..

Yılbaşı Türkiye için sadece bir
yılın bitip, diğer bir yılın başlaması
şeklinde anlaşılan ve hiçbir yaban-
cı, yayrı millî ideolojinin damgası-
nı taşımayan bir müessese olarak
farzedilse belki de bu kadar üzülmeye,
dert yanmaya lüzum hissetmeye
cektik. Halbuki yılbaşı ve onun ge-
tirdiği bir sürü yabancı kültür tor-
tusu her yıl tazelenen millet hayatı
ve kültüründeki yıkımın, erimenin
ve tüketilmenin bir sembolü ve bir
vasıtası olarak hayatımıza girdiği
için üzerinde önemle duruyoruz. Ve
yılbaşı ile Noel'in temsil ettiği bü-
tün gayrı millîliklerin ülkemizden
ve millet hayatından kovulması nok-
tasında ısrar ediyoruz.

— Yabancı kültür ve medeniyetlerin ajanları, Anadolu'yu Bizans veya
Hristiyan artığı olarak göstermek için memleketimizin her bölgesinde,
bir Hristiyan azizinin mezarını ihya etmektedirler. Antalya'da da Noel
adına bir kilise ihya etmişlerdir. Yukarıdaki resim, Antalya müzesinde-
ki Noel Baba Röliki ve kemiklerini gösteriyor. Düşünülsün ki, Yunan
sürüleri Bursa'ya geldiklerinde ecdad mezarlarımızı sırtlanlar gibi eşele-
mişler ve kemikleri yakmışlardır. Herhalde, şimdi bizimkiler onları utan-
dırmaya (!) çalışıyorlardır.

Kapımızdaki Tehlike

(Baştarafı Sahife 5'te)

ahibi olan iktidarın ve partilerin, sivil ve asker
bütün aydınların, bu gerçeği görmeleri ve mille-
timizin, en buhranlı günlerini yaşadığı böyle
bir devirde, tarihi mesuliyetlerini hatırlamaları
gerekmektedir.

MİLLÎ HARP SANAYİİNİ KURALIM

Dünyamızın, değişik ideoloji ve menfaat
grupları arasında paylaşılacak istendiği böyle
kritik bir dönemde, devlete ve milletimize büyük
görevler düşmektedir. Her şeyden önce, kendi
kendimize yeten bir iktisadî güce ve millî harp
sanayiine kavuşmamız en önde gelen bir şarttır.
İktisadî hayatımız, devletimizin ve milletimizin
varolabilme, istiklâlini, şeref ve haysiyetini mu-
hafaza edebilme esasına göre tanzim edilmeli
ve bu gayeye yönelmelidir. Bu vatan, yıkımı ve
elden çıkması pahasına önüne gelenin otlanaca-
ğı bir otlak değildir. Milleti'n hayrına, menfaa-
tına, gelişmesine ve yücelmesine imkân verme-
yen zihniyet ve mekanizma, mutlaka tasfiye edil-
melidir.

Kendi varlığımızı, ancak yine kendi imkân-
larımızla koruyabiliriz. Başkasının lütf ve ih-
sanına bel bağlayanlar, çökerler. Maalesef, âciz,
pısrık, millete ancak midesiyle bağlı, millet ide-
allerinden kopmuş iktidarların ve kadroların e-
linde bu millet, hep başkasına bel bağlayıp gel-
miştir. Bilmemiştir ki, düşmandan dost ol-
maz. Bize yardım yapıyor gibi gözükeler, uzun
vadede, hep bizi uyutmanın hain niyeti içinde
olmuşlardır.

Bu bakımdan, âcili tedbirler almak ve uyan-
mak zamanındayız. Unutulan bunca beynelmîlî
oyunlar ve ihanetler bir tarafa, kardeş Pakistan'

ın, bütün milleti yasa boğan son fecî manzarası
bize çok acı bir derttir. Kuvvetin ve kuvvetli-
nin karşısında hak ve haklı yok olmaktadır ve
beynelmîlî teşekküller de bu cinayete seyirci
kalmaktadır. Seyirci kalmaktadır, çünkü olan bi-
ze ve bizim dostlarımıza olmaktadır.

Kendimize ve memleketimize şöyle bir ba-
kıp manzaranın gerektirdiği çok yönlü tedbir-
lere âcilen gitmek zamanındayız. Bir taraftan
milletimize döner, onun ruhunu kazanır, böyle-
ce uyandırdığı takdirde önüne geçilmez bir

Bir Seyahat

geldiğini düşünmek saflık olur. O halde biz, Ma-
karios'un ordusundan veya Grivas'ın gerillalarından
gelecek herhangi bir hareketin direkt mes-
ulü olarak Yunanistan'ı görüyoruz.....», «.....Yu-
nanlılar Makarios'a Kıbrıs meselesinde, hakimi
ve mutlak olmadığını hissettirmek ve onu Yunan-
insan'a muhtaç bir duruma geçirmek düşüncesiyle
Grivas'ı adaya yollamışlardır.» «..... Grivas
ile Makarios'un hedefleri aynıdır....» (22 Aralık
1971, Cumhuriyet) Aynı günki gazete, Türk hü-
kümetinin Grivas'tan dolayı Yunanistan'ın dik-
katini çektiğini yazıyordu.

Şimdi yukarıdaki sözler üzerinde düşünmek
ve bu sözler açısından içerisinde dolaşıp durdu-
ğumuz fasit daireden bir çözüm yolu arayalım.
tir. Makarios, şimdiye kadar Enosis'e hizmet et-
mektedir. Makarios'un ve Grivas'ın hedefi Enosis'tir.

Fakat son zamanlarda Yunanistan'ın hoşuna git-
meyen bazı hareketleri olduğu için, Grivas adaya
yollanmıştır. Grivas'ın da hedefi Enosis'tir. Bu a-
çıklamalar ortaya koyarken, Yunanistan'ın da hede-
fi, Kıbrıs'ın Yunanistan'a bağlanması yani Eno-

güc olan millî kudretini yanımızda bulmayı sağ-
layıcı tedbirler alırken, öbür taraftan, birçok en-
gellemelere rağmen millî harp sanayimizi kur-
mak zorundayız. Millî savunma bütçesinin kısıl-
ması, gerektiğini ileri süren ve sahte bir barış
propagandasının tezgâhlayıcısı bulunan çağırılan
lara rağmen, varlığımız ve geleceğimiz bakımın-
dan bu yola mutlaka girilmelidir. Millî Savunma
Bakanı Sayın Melen'in, Mecliste yaptığı konu-
şmayı, bu bakımdan ümitle karşılamaktayız.

Vatan müdafaasında milletçe omuz omuza.

sistir. Dostluk anlaşması imzaladığımız 1930'dan
bu yana, Yunanistan bu hedefinden küçük bir
sapma göstermiş midir? Bugünkü Başbakan Pa-
padopulos, Kıbrıs mevzuunda Türk dış politikası-
nın yüzünü güldürecek bir jest yapmış mıdır?
Dedeoğlu'na Süleyman Demirel'e «Yunanistan
Hürriyeti için daima harbetmiştir, Enosis için
de eder.» diyen Papadopoulos'tan başkası değil-
dir. Yardımcı Patakos, Papadopoulos'tan daha az
helenci değildir. Bu adamlarla, dostluk kaidesi
üzerinde kurulu bir anlaşmaya varılabilir mi?
Aynı ittifak içerisinde bulunduğumuz NATO
devletleri, Yunanistan'a niçin Kıbrıs'ta işlediği
cinayetlerden dolayı baskı yapmazlar.

Türk hariciyesinin yapacağı en realist ha-
reket şudur: Bütün dünya milletlerinin huzu-
runda, Yunan iktidarlarının Enosis'ten ebediyen
vazgeçtiğini elenizmin öldüğünü ilan ettirmek
ve bunu bir anlaşmaya bağlamak. Biz de sevgili
dostlarımız (!) dan emin olmak için, içlerinde
gizlediklerine inandığımız bu menhus düşüncenin
kaybolduğuna inanalım. Türkiyeyi tehdit e-
den Elenizm ve Kıbrıs'ı kanlı harplerin eşine
götüren Enosis'in Yunan liderlerinin gönlünden
silindiyine inanmadıkça, dost olamayacağız. Mil-
letçe...

Amerika'da

Amerikan Milleti mi

Yahudi Maliyesi mi

İktidarda?

Bir milletin kendi idarecilerini kendisinin seçmesi en tabii haklarından. Gerçek demokrasinin icabettirdiği de budur zaten. Demokrasi hür bir iradeyle seçme ve seçilme hakkıdır, diyebiliriz. Ama bu objektif gerçek günümüzde parti seçmelerinde hangi kılıklara girmektedir? Hakikaten liyakatli ve ehliyetli fertlerin kazanması mümkün olmakta mıdır?

1972 yılı için Amerika yeni seçimlere hazırlanmaktadır. Şimdi milyonlarca liralık müstakbel seçim için istif edilmektedir. Aynı şekilde 1968 seçimleri için 400 milyon dolar harcanmıştı. Amerika'da. Dolayısıyla, günden güne çoğalan halk kitlelerine ulaşabilecek bir propagandayı, parti teşkilatlanmalarını, seçim masraflarını finanse edecek parayı elinde bulunduran ideolojik gruplar bugün, Amerika'da olduğu gibi, dünyanın her yerinde iktidarı ellerinde bulundurmaktadırlar.

AMERİKA SEÇİMLERİNİ KİM FİNANSE EDİYOR?

Amerika seçimlerinde akan paralar nereden geliyor? Hangi kuvvetlerin yardımıyla mizansen organize ediliyor? Amerika milletinin iradesi de değimiz şey, hakikat olarak tebarüz ediyor mu? Amerikan politikacısı John Gardner şöyle diyor: «Politikanın büyük bir kısmı-perde arkasında bir mübadele, şeref satma ve satın alma olayları haline gelmiştir. Bu işler kampanya yardımlarıyla, yüksek makamlara ziyaretlerle, ticarî işler ve kanunî kararlar vasıtasıyla yürütülmektedir. Bu oyun hükümetin her kadrosunda oynanan bir oyundur. Bunlar devamlı para karşılığında oynanır ve bu parayı Amerika'da en fazla vergi verenler vermektedirler.»

(Newsweek, 13 Aralık 1971)

Onun için Amerika'da daima malî oligarşinin desteklediği parti kazanmaktadır. Halk sembolik bir süs olmaktan öteye gitmemektedir.

— Nixon ne ilki ne de sonudur. Ondan önce gelenler ve sonra gelecek olanlar da hep aynı menhus despotluğun mutemed adamı olacaklardır. Yahudinin milyonlarıyla kurduğu despotluğun. Ta ki, Amerikan milleti uyanıncaya kadar.

— Maliye Bakanı Said Naci Ergin. İktisadi hayatımızdaki krizleri dağıtabilecek mi?

Öyleyse, malî oligarşinin, para babalarının ideolojik karakteri nedir? Demir-çelik endüstrisi ve harp sanayiinde Bernard Baruh'un iştirak ettiği şirketler, petrol sanayiinde D. Rockefeller ve şirketleri, buğday ticaretinde Dreyfus, sermaye piyasasında Morgan ve şirketleri, malî oligarşinin ideolojik karakterinin sinonizm olduğunu ifade etmektedir. Artık kolayca anlaşılacağı üzere Yahudilerin desteklediği her aday Amerika'da seçimi kolayca olacaktır.

Nixon'u da Yahudiler seçtirmişti. 1968 seçiminde Cumhuriyetçi Partiyi destekleyen Yahudiler 1972 seçiminde de muhtemelen Nixon'u destekleyecekler ve yeniden başa getireceklerdir. 1965 seçiminde Rockefeller, Cumhuriyetçi Partiye 1.700.875 dolar nakit para yardımında bulunmuştu. Fakat Amerikan halkı hâlâ üzerinde oynanan oyunun farkında değildir. Ortadoğu meselesinde Nixon'un İsrail'in bir aleti olduğunu görmek bile, Amerikan milletini uyarmalıydı.

Amerikan seçimlerinde açılan kasalar, seçilen başkanları, Amerikan milletinin arzuları hâlâ kullanılmaktadır. Dünya milletleri nezdinde Amerika'nın prestijini yok eden, onu her yerde istenmeyen misafir haline getiren tek sebep, Yahudi maliyesinin güdümündeki devlet başkanlarının, kendisini destekleyen para babalarının arzularına göre hareket etmeleridir. Amerikan milleti, millî bir uyanışla, üzerindeki gerçek emperyalizmin baskısını kırmalıdır. Amerika'da olan hadiselerden bizim de alacağımız ibretler vardır.

İFLAS EDEN BİR SİSTEMİN BELGELERİ

1972 Bütçe Kanun tasarısı gerekçesinde, Devletin iç ve dış borçları ile ilgili olarak bazı açıklamalar yapılmıştır. Buna göre Türkiye'nin dövizle ödenecek borç miktarı 2 milyar 95 milyon 400 bin (yaklaşık olarak 31 milyar 431 milyon lira) dolardır. Bu borç için ödenecek faiz miktarı ise 976 milyon 500 bin dolardır. Faizin Türk Lirası ile karşılığı yaklaşık olarak 14 milyar 640 milyondur.

Ayrıca, dövizle ödeyeceğimiz dış borçlarımızı ilâveten, 4 milyar 83 milyon liralık, Türk parası ile ödeyeceğimiz, borcumuz vardır. Bu borçtan dolayı ise vereceğimiz faiz 302 milyon 400 bin liradır.

Devletin, yukarıda söylediğimiz ve faizleri ile birlikte 50 milyar aşan dış borçlarından başka 29 milyar 474 milyon esas, 13 milyar 794 milyon faiz olmak üzere, toplam 43 milyar 268 milyon lira iç borcu vardır.

İç ve dış borçların ikisi birlikte düşünülecek olursa, verdiğimiz rakamların toplamından da anlaşılacağı gibi yekûn borç 93 milyar lirayı aşmıştır. Bu ise tek kelime ile «korkunç» bir rakamdır.

Mevcut borçlarımıza yeni ilâveler yapmadığımız takdirde, dış borçlarımız 2018 yılında, iç borçlarımız ise ancak 2072 yılında tükenecektir. Yalnız burada önemli olan bir husus vardır. O da; borçların gün geçtikçe daha da artmasıdır. Bu ise yeni alınan borçlardan ileri geldiği gibi bilhassa faizden dolayıdır. Meselâ borç miktarını 100 lira olarak kabul etsek, bunun senede 5 lirasını ödemeyi plânlarsak bir senelik faiz binlerce eski borçtan hiç bir şey eksilmez.

Hatta eski borç artar. Çünkü bugün verilen borçların faiz fiyatı %5'in üzerine çıkmıştır. Artık yabancılar ancak % 6 faizle borç vermektedirler. Böylece milyarlarca lira, faiz olarak dışarıya akmaktadır. Milletin sırtı kamburlaştıkça kamburlaşmakta, Devletin borcu şiştikçe şişmektedir.

Türkiye, tarihin değişik zamanlarında, sıkıntılı devreler geçirmiştir. Bazan harpler, bazan kuraklık ve benzeri iklim şartlarından dolayı ekonomik sarsıntılara uğramıştır. Fakat 1856 Kırım Karbinin sonuna gelinceye kadar yabancı devletlere ovuc açmak hiç aklına gelmemiştir. Ne zaman ki; Osmanlı Devletinde, İngiltere, Fransa veya diğer bir yabancı devletin hoporlölüğünü yapanlar türemiş, işte o zaman dışardan borç alınmağa başlanmıştır. Tanzimattan sonra devletimizde yavaş yavaş söz sahibi olan masonların tesiriyle, ilk defa 1856 da İngiliz dostlarımızdan (!) borç para alındı. Bunu diğer devletlerden alınanlar takip etti. Bugün, tarihte çok acı sillesini yemiş olmamıza rağmen, borçlanma alışkanlığından hâlâ vazgeçilmiş değil. Gün geçtikçe borçlar artmaktadır. Geçen sene, sadece, dövizle ödenecek olan dış borçların miktarında 279 milyon dolarlık bir artış olmuştur.

Bu gidişin sonu istemeyerek belirtelim ki acıklıdır. Milletimizin yükselmesi, kuvvetli bir devlete sahip olması isteniyorsa, borç para alma politikasından mutlaka vazgeçilmeli ve bir an önce de ne bahasına olursa olsun, devletin borçlarının ödenmesi yoluna gidilmelidir. Kurtuluş için başka çıkar yol yoktur.

Osmanlı Devletinin son devirlerinde, borçlarımızı şantaj vesilesi olarak kullanıp, Devleti gün den güne yıkılışın eşiğine çekenlerin, memleketimiz üzerindeki emelleri bitmiş değildir. Bugün de borçlarımızı ve kredi kaynaklarını devlet ve iktidarlar üzerinde siyasi baskı vasıtası olarak kullanmak ve bundan, millet aleyhtarı neticeler devşirmek isteyen veya isteyecek olan beynelmîlî kuvvetler vardır. Bulunacaktır. Borçlunun seninde bir zayıflık bulunur. Devletimizi kuvvetlendirmek istiyorsak, sadece son ellî yılın biriktirdiği bu bakiyeleri artırmamanın ve tüketmenin yollarını arayalım.

Millî Mücadele Şairi

Akif'in Sesinde Buhranlarımız

sanat
ve
edebiyat

(Geçen Sayıdan Devam)

Şairimiz düşmanı daha açık ve daha renkli bir ifadeyle, I. Cihan harbinde boğaz harbinde milletlerin saldırganı tasvirle belirtmiştir. Çanak-kale şiirinde:

Eski dünya yeni dünya bütün akvam-ı beger

Kaynıyor kum gibi mahşer mi hakikat mahşer.

Yedi iklimi cihanın duruyor karşında

Ostralyayla beraber bakıyorsun: Kanada

Çehreler başka, lisanlar, deriler rengârenk

Sade bir hadîse var rotada: Vahşetler denk

Kimi hindu, kimi yamyam kimi bilmem ne belâ

Hani tâuna da züldür bu rezil istilâ

Herşeyi başka başka ayrı ayrı olan fakat daima bizim karşımızda birbirlerinin dostu olan milletler bir gayede birleşmişlerdi: Osmanlı Devletinin yıkılması, milletimizin imhası...

Düşmanın parçalama taktiklerinden biri de ırkçılıktı. Arapçılık, türkçülük, kürtcülük... iman ve ideolojimizden daha ön plâna geçiriliyor, körukleniyordu. Irklar iler, sürülerek ayrı ayrı fırkalar doğurulmuştu. Bu fırkalar da birbirlerine düşman duruma getirilmişti. İsyanlar çıkartılarak tahriklerle öñü alınmaz olmuştu. İman şairimiz:

İşte, ey unsur-u isyan, bu elim izmihlâl,

Seni tahrik eden üç beş alıgın marifeti

Ya neden beklemiyordun bu rezil akibeti?

Arab'ın Türk'e; Liaz'ın Çerkes'e, ayhut Kürd'e;

Acem'in Çin'liye rüchâsı mı varmış? Nerde.

Müslümanlıkta «canâsır» mı olurmuş? Ne geçer.

Fıkri kavmiyyeti tel'in ediyor Peygamber.

«Medeniyet!» size çoktan beridir diş biliyor;

Evvelâ parçalamak, sonra da yutmak diliyor.

Görmüyor gittiği yanlış yolu, zannım çoğunuz...

Size rehberlik eden baydudu artık kovunuz!

mısralarıyla parçalanışımızın ancak ve ancak devletimize sızan düşman ajanlarının ihanetlerinin bir neticesi olduğunu bir daha tekrarlar; bu ajanların, rehber durumunda görünmek isteyen hainlerin kovulması milletin devlete yeniden sahip olması lüzumunu ortaya koyuyordu. Bunun yanında münferid çalışmaların, ayrı ayrı çabaların bir netice veremeyeceğini de belirtiyordu.

Bugün ferdi mesâlinin nedir mahsûlü? Hep hüsrân;

Birer beyhûde yaştır damlayan tek tek alınlardan!

Cihan artık değişmiş, infiradın var mı imkânı.

Göçüp mâmûrelerden boylasın hat tâ beyabanı?...

Evet milletin kurtuluşu bir kişinin kârı değil. Ancak topyekûn bir millet mücadelesi ile mümkündür.

Geçen sayıda Akif'in şiirinden okuduğumuz gibi millet düşmanlarının, siyasi hayatı tam bir çıkmaza soktukları imparatorluğumuzun son devirlerinde buhranımız bütün memleketi sarmış, topyekûn bir mahiyet kazanmıştı. Çünkü düşman, topyekûn savaşıyordu. İhanetler, her sahada kendini gösteriyordu. Milletimiz, devletiyle beraber, tarih sayfalarından silinmek irteleniyordu.

Bize devlet diye teslim olunan şey neydi

Çarpacak sahil arar, kupkuru bir tekneydi.

Devlet için millî politika esastır. Devletimiz millî politikadan ve millî kadrolardan mahrum kalınca ülkelerimiz birer birer düşmanların eline geçti.

Bir değil mahvedilen devleti İslâmiye

Girdiler aynı siyasetle bütün makbereye

İşte Fas, işte Tunus, işte Cezayir gitti.

İşte İran'ı da taksim ediyorlar şimdi.

Himayesiz kalan bütün İslâm âlemi parçalandıktan sonra düşman, milletimize hiç hayat hakkı tanımamak için temel direklerimizden sarmış bizi kültürümüzden uzaklaştırmış. Bütün müesseseler, millî hüviyetini kaybediyordu. Bunlardan en mühim olan kültür sahasında geniş bir dejenerasyon faaliyeti vardı ki, bu menhus faaliyeti yürüten de gayri millî basın oluyordu.

Millî şairimiz, bunu açıkça belirtiyordu:

Türü adlarla çıkan nâmütenâhi gazete

Ayrılık tohumunu bol bol atıyor memlekete

İt yetiştirmek için toprağı gayet münbit

Bularak fuhş ekiyor salma gezen bir sürü itt.

İlk çıkan gazeteler: İkdâm, Sabah, Tasvir, Tanin, İleri, Tercüman, Akşam v.s. Her biri, doğrudan doğruya, bir mason teşkilâtı olan İttihad ve Terakki'nin yetiştirdiği katmerli masonların elinde idi. Hüseyin Cahit, Mithat, Şükrü, Yunus Na

di. Diran Kelekyan, Ahmet Rasim, Celal Nuri... bu taifeden olup, umumiyetle masondular.

Masonların elindeki bu gayri millî basın, kültürümüz üzerinde geniş bir tahribata girişmişti. İdeallerimizi tahkir ediyorlar, değerlerimizi tez yif ediyorlar, horgörüyorlardı. Millet in iman ve ideolojisine bağlı olanlara mürteci diyorlar, gerice diyorlar; yabancı kültürlerin propaganda sını yapıp bu gayri millî kültür manzumesini bütün kitleye mal etmeye çalışıyorlardı:

Kimse söyletmiyor artık bizi bak sen derde

Mürteci damgası var şimdi bütün ellerde

Yürüyor dine beş on maskara alkışlanıyor

Nesli hazır bunu hürriyeti vicdan sanıyor

Milletimizi en kötü günlere getiren, buhranlara iten düşmanlarımızın bu gayri millî kolları, hürriyet paravanası arkasında, kafaları yozlaştırıyor; millet çile çeker, vatanın ızırabıyla yanarken bu hain ve gafiller sürüsü, kendi iğrenç emellerini geliştirmeye çalışıyorlardı.

Ağlasın milletin evlâdı da bangır bangır

Durma hürriyeti aldık diye sen türkî çağır!

Gayri millî basının hürriyet avazeleriyle nihayet, 31 Mart'ın eşğine gelindi. Fikir ve hürriyet, maskesi arkasında birçok facia işlendikten sonra, yok yere 60 bin millet evlâdının katledildiği, İstanbul'u kan revan içinde bırakan 31 Mart faciası sahneye kondu.

Buhran şairimiz, edebiyat maskesi arkasında, kültür hayatımızda girişilen tahribata ve dejenere edilen edebiyat anlayışımıza da dikkati çekmeden edememiştir. Birçok şairimizin klâsik mevzuatı haline getirdikleri şarap, kadın, aşk konularını işlemekle sosyal ve kültürel hayatımızı zayıflatmış olduklarını söyleyerek onları suçlamıştır.

Ne kaldı? Bir edebiyatımız mı? Ya esefa!

Bırak ki ettiği yoktur bir ihtiyaca vefa;

Ya ruhu milleti afsunluyor, uyuşturuyor;

Ya sinelerdeki hislerle çarpışıp duruyor;

Şarap kokar bütün eslâfın en temiz gazeli.

— Akif torunu ile beraber.

Beş altı yüz sene «sâki» havayı mübtezeli,

Sinir bırakmadı Osmanlılarda gevşemedik,

Muhitin üstüne meyhaneler kusan bu gedik...

Kimi, garbın fuhşuna hasbi simsar;

Kimi «İran malı» der, köhne alır hurda satar!

Eski divanlarınız dopdolu oğlanla şarap,

Biradan, fahişeden başka nedir şiiri şebab?

Düşmanlarımız, asırlardır silahla yok edemedikleri milletimizi, silahı tutan ele hükmeden beyinleri, kafaları değiştirmek, irademizi sarsmak suretiyle yıkmaya çalışmışlardır. İşte bunu yaparken; bizi kültürümüzden koparmak suretiyle benliğimizi kaybettirmek istemişler, milletimizi, inanlar için dünya değiştirmekten başka bir şey olmayan ölümden korkar hale getirmeğe çalışmışlardır ki bu husus günümüzde çok daha müşahhas bir şekilde görülmektedir.

Düşmanlarımızın bu manadaki faaliyetlerinin tesirini de gözden kaçırmamıştır:

Hayata nerde görülmüş senin kadar sarılan

Zerun gebermemek ancak ölümlü dünyada

Değil hakikatı mevtin, hayali rüyada.

Sonra Akif, dil üzerinde, güzel Türkçemiz üzerinde de duruyor. Bugün bile bazı ilim yobazlarının «Türkçe ilim lisanı değildir» diye alay ettikleri lisanımızın bozulmaması, milliliğini kaybetmemesi hususuna dikkati çekiyor:

Tasarrufatını aynen alırsak İngiliz'in,

Fransızın; ne olur hali sonra şivemizin.

Lisanın olmalıdır bir vakar-ı millisi,

O olmadıkça müyesser değil taâlisi.

Bunu söylerken millî şairimiz, Türkçeyi en güzel, en ustalıkla bir şekilde aruz vezinlerinde kullanmış, şiirinde mısra mısra samimiyetle dolu bir üslup meydana yetirmiştir. Halbuki daha evvelden Türkçenin şiir dili olmadığını iddia edenler da hi vardı. Akif bu iddiaları da yıkmış oldu.

(Devamı Var)

İftiralar ve Cevaplar

Bay Toker Gerçekleri Tahrif Ediyor

Millet Düşmanlarının İç Harp Tahrikçiliğine Karşı

M. Birliği'nin Demokratik Mücadele Çağrısı

(Geçen Sayıdan Devam)

Biz gayet dindar bir halkız, Komünist rejimde dinimizin icaplarını yerine getiremiyorduk. Komünist Çin'de ve Rusya'da hiç bir dine yer yoktur, hiçbir kimsenin vicdan hürriyeti yoktur.»

Rus zulmü altında yaşayan batı Türkistan'da, 1928-1935 arasında İslâm şahsiyetlerinden 25.000 kişi tutuklandı. 10.000 cami kapatıldı. Polis eline geçirdiği Kur'an-ı Kerim nüshalarını yaktı. İbadet için camiye gitmekte olan Hatice Koşgan adlı hanım, 1960 da iki dinsiz, genç tarafindan parçalanarak, şehid edilmiştir. Ve bu cinayet Rus mahkemele-rince takipsiz bırakılmıştır.

Bu cinayetler, aziz milletimize ve dinimize karşı da tertiplenmektedir. Bütün dünyayı komünistleştirmek için cinayetlerine ve hiyanetlerine ara vermeden çalışıyorlar. Türkistan dan ve komşularımızdan sonra da, sıra aziz memleketimizdedir. Şu hal de Türkistan'daki kardeşlerine kal kan hiyanet hançeri senin ciğerine saplanmak için kalkmıştır. Şimdi Çekoslovakya hadiseleri hakkında komünist yalanlarını bir bir açıklayalım ve gerçeği bilelim.

ÇEK HADİSELERİ VE TÜRKİYE KOMÜNİSTLERİ

Çek idarecileri ile Rus komünist-leri arasındaki anlaşma toplantısından önce, Kızıl Rusya ve peyklerinin tehdit dolu mektupları Çekoslovak idarecilerine veriliyordu. İşte bu sırada Türkiye Gizli Komünist Partisi, Almanya'da bu konudaki görüşlerini açıkladı. Çek hadiselerini Türkiye komünistleri şöyle yorumluyordu: «Doğu blokundaki sosyalist düzeni bozmak, Avrupa'daki dengeyi kendi lehlerine çevirmek isteyen Amerika ve Batı Alman emperyalistleri, Çekoslovakya'daki hareketlerinde bazı reaksiyoner Çekler nezdinde destek bulmuşlardır. Demokrasî ve hürriyet maskesi altında harekete geçen düşmanlar, hücumlarını sosyalizmin temel ilkelerine doğru yöneltmişlerdir.» Yeni Gazete 8 Ağustos 1968 shf. 1.

Diğerle, Çek millî direnişini Amerikan komplosu olarak vasıflandırmaktadır. Bir hareketin gerçekten millî olduğunu gösteren kullandığı vasıtalar değil, kullandığı tarz ve gayesidir. Meselâ millî mücadelemiz ta mamiyle millî bir direniş hareketidir. Hangi soysuz bu hareketi Alman silahı, İngiliz fişengi ile yapıldığı için gayri millî diyebilir. Çünkü dö-külen kan benim kanım, savaşın hedefi millet ideolojisinin yaşaması idi.

Bu sebepten Çek hareketi de millî harekettir, kullandığı vasıtalar ne olursa olsun.

Türkiye komünistleri o tarihte ya ni 6 Ağustos 1968 de Kızıl Ordunun Çekoslovakya'ya girmesini arzu layan bildirisine şöyle devam ediyor

«Sulh ve sosyalizm için çalışan Türkiye Gizli Komünist Partisi dünya-daki bütün komünist ve işçi partilerinin Çekleri, emperyalistler karşısında korumalarının bir vazife olduğuna inanmaktadır.» Bu ifadeler bugün girilen Kızıl Ordu saldırısının Çeklere yardım maskesiyle yapı lacağının şaşmaz vesikasıdır.

Rus emperyalizmi altında inleyen milletlerin direnme hareketleri irtica olarak damgalanır ve bu hareket ler Kızıl Ordu vasıtasıyla ezilir.

Gayri Rus ve gayri Çin milletle-rin millî direnişlerini ezen güç Kızıl Ordudur. Bir memlekette komüniz-mi yerleştirmenin canavar aleti yine Kızıl Ordudur. Çekoslovakya'yı, Tür kistan'ı ve bütün esir milletleri na-sıl Kızıl Ordu vasıtasıyla ezdilerse, Türkiyemizi de plç sürülerinden te-şekkül eden Kızıl Ordu vasıtasıyla yıkmak istemektedirler. Türkiyemiz de bir avuç besleme, sütsüz ve soy-suz Türkiye'yi komünist olmayan memleketlerle yaptığı ittifakların dan çözme gayresindedirler. İttifak-sız kalan Türkiye iki yolu seçecek-tir. Ya komünist kampa dahil ola-cak, yahutta tarafsız kalacaktır. Her iki halde de Türkiye süratle komü-nistleşecektir. Tabiatıyla kukla bir hükümetin isteği üzerine gelmiş Rus ihtilâlciler askerleri yani Kızıl ordunun silahı ile... T. Gizli Komünist Parti sinin yukarıdaki sözleri, ifadesini T. Solu dergisinde ve diğer maskeli te-şekküllerde bulmuştur. (Bu gazie-nen şey Çek hadiselerinin mahiyeti-karşı devrimin iğrenç yüzüdür. Çe-koslovakya'yı sosyalist kamptan ayır ma ve emperyalist dünya sistemi içi ne sokma yolunda önemli bir adım atılmıştı... Çekoslovakya'da Masa-rik'in mezarına çelenk koyan genç-ler, elbetteki devrim safında değil-leldir. Elbette ki Çekoslovakya'yı ya da Polonya'yı sosyalist kamptan koparma çabalarına destek olan öğ-renciler, devrimci bir davranış için-de değillerdir.» T. Solu Sayı 37. shf. 1

İfadelerle biraz dikkat etmek, Türkiye Gizli Komünist Partisinin açık ladığımız bildirisi ile aynıyet kur-mağa kâfi gelir.

Her memlekette komünizm, kızıl ordu adındaki sürülerle kurulur ve yaşayabilir. Milletler arasındaki ko-münist ajanlarının vazifesi kızılordu ya karşı çıkabilecek güçleri zayıflat-mak, anti komünist cepheleleri parça-lamaktan ibarettir. Bunu da vesika-lariyle görelim. Kızıl ordu bir mem-lekete girer ve canavarlığın en iğ-rencini yaparken kurtarıcı diye yut-turulur. Bizdeki satılık kızıl basın Çek hadiselerini böyle yorumlaya-caktır.

Şimdi Fransız Komünist partisi başkanı M. Thorez'in eğer kızılordu Fransa'yı işgal etmiş olsaydı ne ya-pardınız sualine verdiği cevabı oku-yalım. «Eğer Sovyet ordusu düşma-

nı -yani Almanları- bizim toprakla-rımızda kovalasaydı Fransız işçisi ve Fransız halkı Sovyet ordusuna karşı Polonya Romanya ve Yugoslav ya halkından daha başka mı davra-nacaktı.

Görülüyor ki, komünizm bir mem-lekete Kızıl Ordu kuvveti ile yerle-siyor ve devam ediyor. Bunu temin için önce siyasî, psikolojik ve ekono-mik bir harbe komünist ajanlar gi-rişiyorlar. Bu faaliyetin hedefi, Rus sevgisini aşlamak Rus emperyalizmi tehlikesini unutturmak, Rus dostlu-ğuna inandırmak, artı komünist ma-halli ve beynelmilel güçleri birbirin-den ayırmak ...Böylece yalnız kalan milletleri teker teker yutmak. Bunu da Kızıl Ordu tehdidi ve vasıtasıyla icra etmek...

1960 da Moskova'da toplanan 81 komünist partisinin kararları bu is-tikamettir. Ayrıca Mao da aynı i-fadeleri teyid etmektedir.

«Sovyet - Birliği ile emperyalist devletler arasında mücadele daha da derinleştikçe, Çin'in bir tarafı seçmesi, ya bu yanda ya da öte yan da yerini alması kaçınılmaz bir şey oluyor... Sovyetler Birliğinin yardı-mı olmadan Çin'in nihai zaferi ta-savvur edilemez...» Yeni Demokra-si, Mao shf. 41-42.

Bu ifadeler Türk komünistlerinde şu şekle girer:

«Anti emperyalist savaşların başa- rıya ulaşmasında sosyalist ülkelerle her nevi yardım ve dayanışma zaru-reti... vardır» M. Belli T. Solu 23/4/ 1968.

Kaldı ki bugün Sovyetler Birliği-nin temel politika ilkesi, barış için-de bir arada yaşamaktır. Bunu bir aldatmaca saymak, politikadan hiç anlamamak demektir. Sovyetlerin gö-rüşü şudur: İnsan toplumlarının ev-riminde sosyalizm, kapitalizmin ye-rini alacaktır.» Türkiye ve sosyaliz-min sorunları B. Boran shf. 307.

«Kaldı ki, değişen Sovyet politi-kası ve Türkiyeyle kurduğu yakın i-lişkiler göz önüne alırsa, Sovyetle-rin bize saldırımları uzak bir ihtim-alıdır.» Neden ABD ve Nato'ya karşıyız FKF. 1968 shf. 3.

Namusun zerresine sahip oldukla- rı takdirde, Çek hadiseleri karşın-da Türkiye'deki komünistlere düşen iş komünizmden dönmektir. Ancak ajanların, satılıkların hakikatı gör-me kabiliyeti yoktur.

Biz, Çek hadiselerinin memleketi-mizde oynanan komplemin sonunu gösterdiğini bilerek bütün devlet adamlarını ve devlet kuvvetlerini komünizmi ezme savaşına yeniden çağırırız. Bu çağrıya verecek cevap Tarih önünde ve vicdanı mu-vacehesinde va- rırlığın ve hay-siyetin tek ölçüsü olacaktır. Komünizm karşısında bütün partileri, kı-sır parti çekışmelerini bir tarafa bı-rakıp tek cephe kurmaya davet ede-riz.

Bütün maddî güçlerin esasî devle-tin ve bütün kuruluşların efendisi olan milletimizi de milliyetçi teşki-lâtlar etrafında şuurla imanla teşki-lâtlanmaya yeniden davet ederiz.

YAŞASIN MİLLET... KAHROL-SUN MİLLET DÜŞMANLARI BİR ÖRNEK DAHA

Aşağıda okuyacağımız bildiri, ca-milerin bombalandığı, devlet siyasî iktidarının komünist zıyırların seyir ci kaldığı ve halkın krn ve nefret fir-tınalarının önüne kim geçerse yok etmeğe hazır olduğu günlerde şun-ları öğütüyordu. Bunlar, milletin mücadelesinin, millî olduğu kadar demokratik olması gerektiğini de is-rarla savunuyor, açıklıyor.

Beynelmielel Yahudiliğin uşakları-nın iç harp tahrikçiliğine, tavşana kaç, taziya tut politikasına karşı, halkçı, demokratik mücadeleye ça-ğırıyordu.

İşte bildiri:

MİLLET DÜŞMANLARI İLE MÜCADELEDE BİLİNMESE GEREKEN TEMEL MESELE Millet Evladı,

Kayseri'de, camilerde patlatı-lan bombalar, bir müddet önce İs-parta'da okul duvarlarına yazılan ha-karetler seni hayati bir karara sevk etmelidir.

Beyazıt Kulesine çekilen kızıl pa-çavra, camiye atılan bomba, İmam-Hatip okulu duvarlarına yazılan mil-lete tecavüz ibaneleri düşmanlarının seni yok etmek için açtıkları harbin devam ettiğini göstermektedir.

Üç kıtaya hakim İmparatorluğu-muzun yıkılmasını ihanetleriyle ha-zırlayan Beynelmibel Sionizm ve Beynelmibel Hristiyanlık mübarek dinimizi yok etmek, milletimizin adı-mı yer yüzünden kaldırmak için asır-lardan beri çalışmaktadır. Osmanlı İmparatorluğunun yıkılışından son-ra Anadolu topraklarına sıkıştırılan milletimizi önce köleleştirmek ve sonra da yok etmek için halnce ça-lışmakta ve gizli bir harbi devam ettirmekte dir Millî Kültürümüzü yıkmak, millet evlatlarını zehirle-mek için açtıkları yabancı okulahr hââ faaliyet halindedir.

Misyoner teşkilâtları; hartahanele-ri, derşhaneleri, kütüphaneleri ve casusluk yuvaları ile millete bir ö-lüm çukuru hazırlamaktadır.

Diğer taraftan Beynelmibel Si-onizme bağlı Mason Locaları devleti-mizin kilit noktalarını işgal etmek, zenginliklerini paylaşmak, yağma et-mek ve bağlı bulundukları gerçek emperyalistlere peşkeş çekmekle meşguldür. Doğrudan doğruya Ma-son Locaları tarafından idare edilen gayri millî gazeteler ve propaganda vasıtaları millete her gün kovalar dolusu çamur atmaktadır. Dinimize, gereflî tarihimize ve milletimize ha-karetler yağdırmaktadır.

(Devamı Var)

G

E

C

E

N

H

A

F

T

A

19
ARALIK

PAZAR

20
ARALIK

PAZARTESİ

21
ARALIK

SALI

22
ARALIK

ÇARŞAMBA

Bitmeyen Fırar

Gün geçmez ki, demirperdenin demir duvarlarını aşip hür dünyaya bir kişinin daha iltica ettiği duyulmasın. Bunlardan birisi de Ladislav Bezak'dır. Kızıl diktatörlükten hürriyete geçişi, Çekoslovakya'nın as pi lotlarından Ladislav Bezak, eşi ve dört çocuğu ile beraber ufak bir uçakla yapmıştır. Bezak, akrobasi uçuşlarında dünya şampiyonu idi.

Her türlü tehlikeyi göze alarak, hürriyete koşanların de vam etmekte oluşu komünizmin yıkımını hazırlayacaktır.

Vatan Kaçağı

Nâzım Hikmet, Mustafa Suphi ve Sabahattin Ali'lere özenen eski TİP genel başkanı M. Ali Aslan, yurtdışına kaçmış ve Fransa'dan iltica hakkı istemiştir.

Ağır bir avukat olan komünist Aslan, aynı zamanda siyasi kürtcüydü. Ve sıkıyönetim makamlarınca da bu yüzden aranmaktaydı. Vatan bölücülerinden bundan başkası da beklenemezdi zaten.

Madalya Verilecek

926 sayılı Türk Silâhlı Kuvvetleri Personel Kanununa da yanarak hazırlanan yönetmeliğe göre, barışta ve savaşta görevlerini üstün başarı ile yap ve silâhlı kuvvetlerin güçlenmesini sağlayan, eğitim, öğretim, meslek ve benzeri alanlarda yenilik getiren, buluş yapan, subay ve assubaylarımız madalya ile taltif edileceklerdir. Bu madalyalar: Savaş Madalyası, Türk Silâhlı Kuvvetleri övünç madalyası, Türk Silâhlı Kuvvetleri Üstün Hizmet Madalyası isminin taşımaktadır.

Büyük fedakârlıklarla vatan hizmetini geçenleri milletimiz unutmayacak ve bağrına basacaktır.

Kerkük'teki Ajan

Çirkin bir asimilasyona tabi tutulan Kerkük Türkleri'nin ızdırabına neşter vururken, daima bağrımıza çöreklenmiş, bünyemizi içten kemiren hainler görmektedir.

Irak'ta, Baasçı komünistler, Kerkük Türklerinin bir insan ve bir milletin evladı olarak yaşama haklarını gasbetmişlerdir. Kerküklü kardeşlerimiz bir taraftan Baasçı komünistler tarafından gadre uğratılırken, Kerkük Türk Kültür Dairesi Müdürlüğünü de bir komünist yapmaktadır. Müdür Benderoğlu, Irak Komünist Partisi'nin eski bir üyesidir ve bir marksisttir. Bir yıl kadar Bulgaristan'da sürgün hayatı yaşamıştır.

Şunu unutmamak lazımdır ki, kendi bünyemizdeki düşman ajanlarını temizlemedikten sonra, kurtuluş yoktur.

Boşanmalar Arttı

Asrımızda, insanın kendi bünyesinin kanunlarını inkârıyla başlayan buhranlar, en yüksek seviyesine ulaşmıştır. Günümüzde insanlık, buhranlar içinde yüzmektedir. Judeo-Grek menşeli kültürün kobayı haline getirilen insan, kendi kendini inkârını batağında boğulmak üzeredir.

Modern ahlâksızlık, gayri insani sistemlerin doğurduğu tabii neticelerdendir. Milletlerin yaşama garantisi ailelerin temelleri dinamitlenmiş, evlilik fantezi haline getirilmiş, aile yuvaları hor görülmüştür. Onun için, yıkılan ailelerin sayısı hızla artmıştır. Tabii bu durumdan Türkiye uzak kalamazdı. Milletimiz de aynı gayri insani kültürlerin muhatabı haline getirildiği ve bir takım rotatif ağaları da milletimizin ahlâkını sömürdükleri için, buhranlar bizim de yakamıza yapışmıştır.

Devlet İstatistik Enstitüsü tarafından yapılan bir açıklamaya göre Türkiye, aile boşanmaları oranları bakımından dünyada 12. sırada yer almaktadır. Ön sıraları Amerika, Almanya ve İngiltere işgal etmektedirler.

Tarihimizin altın çağında boşanma hadiselerine yok denecek kadar az rastlanırken, bu gün maksimuma ulaşan boşanmaların ifade ettiği manayı anlamak, gerekli tedbirler için bir anahtar vazifesini görecek tir. Yoksa tarih, ahlâksızlığın çirkin denizinde yüzenleri hiçbir zaman affetmemiştir.

Rus Ajanı Leylâ

Dönme Abdinin gazetesinde «dişi gerillâ» olarak takdim edilen bir Leylâ Halit vardı. Uçak kaçırma hadiseleriyle meşhur olan Leylâ Halit'in şaibeli hayatı, casusluk konularında İngiltere'nin en yetkili uzmanı olan E. H. Cookridge'nin son yazdığı kitabıyla açıklık kazanmıştır.

Aslen Arap dahi olmayan Leylâ Halit'in asıl adı Maria De La Luz Chavez'dir.

Kitabında önemli uçak kaçırma olaylarını ve casusluk konularını ele alan Cookridge, Leylâ Halit'in uçak kaçırma olaylarının yahudilere karşı tertiplenmediğini, asıl amacın önemli sırların çalınması olduğunu bilirmekteyim. Bu fahşuunu bildirmektedir. Leylâ Halit'in doğu bloku yani Moskova hesabına çalıştığını ifade eden Cookridge, uçak kaçırma olaylarında seçtiği uçakların daima üzerlerinde önemli sırlar bulunan kuryeleri taşıdığını ve kaçırma olayları sırasında kuryelerdeki evrakların çalındığını delilleriyle ispatlamaktadır. Kitapta, Rusların eline geçen Nato sırlarının bu kaçırma olayları sırasında sağlandığı ileri sürülmektedir.

Öyleyse, uçak kaçırma olaylarını bir delinin işi veya bir komando meraklısının macerası olarak lânse etmeye çalışan gayr-i millî basın da aynı suçu paylaşmaktadır.

Casus Yuvası

Rusya casusluk ağını bütün dünyaya örmüştür. Ancak milletleri kızıl emperyalizmin içi ne atabilmenin şartının da iyi bir istihbarat olduğunu bilmektedir. Bu yüzdendir ki, en mahrem yerlere ajanlarını yerleştirmeye gayret eder. Resmi olarak bir memlekette kurmayı başardığı her teşkilât, casus yuvasıdır. Bunların idare merkezi de, Rus Büyükelçilikleridir.

UNESKO da Rus casusluğunun karargâhlarından birisi haline getirilmiştir. Sunday Telegraph gazetesinin açıklamasına göre, bu teşkilattaki 15 daimi Sovyet delegesinin en az sekizi casusluk işlerinde uzmanlaşmış Sovyet ajanlarıdır. Aynı gazete UNESKO'daki Sovyet heyeti üyelerinden dokuz tanesinin K.G.B. (Sovyet Gizli Haber Alma Servisi) üyesi olduğunu bildirmektedir. Rusya, emperyalizmini yaşatabilmek için bütün vasıtaları, her türlü maskenin arkasında kullanmaktadır.

Binlerce Mahkûm

Ruh sağlığı dispanserinde yapılan bir incelemeye göre son on yılda yurdumuzda akıl hastaları %100 artmıştır. Sağlık Bakanlığının kayıtlarına göre 1950 - 60 yılları arasında sinir ve ruh hastalığını tedavi için hastahane ve dispanserlere başvuranların sayısı 40 bin civarındayken, bu rakam 1961 - 71 yılları arasında yüzde fazlalaşarak 82500'ü bulmuştur.

Aynı zamanda bir yetkilinin yaptığı açıklamaya göre memleketimizde 634 tane cezaevi bulunmaktadır ve bu cezaevlerinde hâlen 60249 kişi yatmaktadır. Bu konuyla ilgili bir yazıyı «Bir olay, Bir yorum» sütununda bulacaksınız.

Casusluk

Yeni bir casusluk olayı daha Amerika'da cereyan etti. Çok gizli bir elektronik beyin, görünürde meçhul kişiler tarafından alındı. Milletlerarası harbin, bütün hızıyla devam ettiği asrımızda, vazgeçilmez bir vasıta olarak kullanılan casusluk, süper devletlerin en büyük silahıdır.

Bütün Yahudileri casus olarak kullanan Beynelmilel Yahudilik, gizli ve kıymetli planları çalmakta mahirdir. Nasıl, bir zamanlar atom sırlarını çalıp, Rusya'ya satan Yahudiler olmuşsa, Amerika'daki çok gizli bir elektronik beyin planlarının çalınması da yine bir Yahudi casusluğudur.

MÜJDE!

104. sayısı ile ikinci yılını dolduran «Yeniden Millî Mücadele»nin yeni ciltleri ve cilt kapakları hazırlanmaktadır.

Son derece hareketli geçen iki yılın bütün hadiselerinde millî politikamız açısından en isabetli yorumları, milletimizin asırlardır biriktirilen buhranlarına en doğru çözüm yollarını getiren her türlü hain komplova karşı millî hayatı fedakârca savunan Y. M. Mücadele bu cildiyle kütüphanenizde büyük bir boşluğu dolduracaktır.

● 53. — 104. sayıların ciltlisi 90 liradır. Bunun 45 lirası peşin 45 lirası da cildi aldıktan sonra ödenmek üzere iki taksitle verilebilecektir.

● Muhtelif renklerde, amblemler ve yıldız istampalı, orijinal olarak hazırlanan cilt kapakları ise ambalaj posta masrafları dahil 20 liradır. İmkânsızlık sebebiyle kapaklar mahdut sayıda yapılacağından peşin para gönderilerek sıraya girilmesi gerekmektedir.

● Kapak ve cilt için «Y. M. Mücadele Kapak Servisi. Bâbıali Cad. No: 50/4 Çağaloğlu-İst. adresine müracaat edebilirsiniz.

23
ARALIK

PERŞEMBE

24
ARALIK

CUMA

25
ARALIK

CUMARTESİ

BİR OLAY
BİR YORUM

Atılan Asistanlar

Ordu ve millet aleyhinde oldukları için İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi asistanlıklarından atılan Bülent Tanör ve Yücel Sayman'ın, «yürütmenin durdurulması» ile ilgili istekleri, Danıştay 8 inci dairesinde reddedilmiştir.

İlimin Sözü

Gerçek ilim ve insan realitesi, ilim maskeli ve insan katili nazariyle ve tatbikatlarını yalanlamaktadır. Doğum kontrolü de bunlardan birisidir.

Çapa Tıp Fakültesi, Tevfik Sağlam anfasinde «Nüfus planlaması ve Doğum Kontrolü» konulu açık oturumda bir konuşma yapan kadın ve doğum hastahıdrarı Profesörü Dr. Cevat Babuna doğum kontrolü tatbikatının acı ve ızdıraplı neticelerini gözler önüne sermiş ve «Bugün Türkiye'de gebeliği önleyici tatbikat, tubba ve insanlığa aykırıdır.» demiştir.

Doğum kontrolü işleminin kadının biyolojik ve psikik hayatı üzerindeki menfi tesirlerini de anlatan sayın Prof., ilmi gerçeği bir kere daha gözler önüne sermiştir.

Sosyalizmin İflâsı

Kızıl emperyalizme karşı ayaklanmalar en tabii bir sonuç iken Salvador Allende'nin, «Faşizmi kınama seferberliği» ilân etmesi neye yarar?

Şili'de markist Allende'ye karşı yapılan ilk miting, 5000 kişilik bir kadın topluluğunun, Başbakanlık sarayı önünde yiyecek maddesi sıkıntısını protesto amacıyla yaptıkları gösteri olmuştur. Gene yiyecek maddesi sıkıntısını protesto için yapılan en son mitinge de 25 bin kişi katılmıştır. Bu, sosyalist ekonominin iflâsının da ilâtidir.

Küba'nın yahudi şefi Fidel Castro Şili'ye yaptığı ziyarette sosyalizmin elden gittiğini görünce «Halk seferberliği» yapmasını öğütmedi Allende'ye. Kel, tirnağı olsa kendi başını kaşımış. Akli kendine yetmeyen Castro'nun tavsiyesine uyan Allende «Faşizmi takbih seferberliği ve mitingleri» düzenledi. Bütün solcu yayınlarca reklam yapılan mitinge ancak 20 bin kişi katıldı. Komünizmin çöküşünü hiçbir güç durduramayacaktır.

Barzaniye Yardım

Rusya komünistleşmeden önce, Rus komünistlerine en büyük yardımı Amerika'nın yahudi milyarderler yapmıştı.

Hele Amerika'nın Çin komünizmine takındığı sempatik tavır ve ikinci cihan harbinde Rusya'ya yaptığı artronomik yardımlar, Amerikan politikasının afnında bir leke olarak kalacaktır.

Amerika şimdi de Barzani'ye silah yardımı yapmaktadır. «Şimdilik kesin olarak bilinen, Amerika'nın İran kanstıyla Barzani'ye silah ve para yardımı yaptığıdır. Hatta Irak - İran hududu üzerinde heran Barzani'ye devredilmeye hazır bir hava üssünün inşaa edildiği bile söylenilmektedir.» (21. 12. 1971 tarihli gazeteler)

Tito'nun Baskısı

Hırvatistan'da sosyalizme karşı ayaklanmalar devam ederken, Tito, komünist Partisi ve diğer yetkililere marksizme karşı yapılan bu hareketleri gidetle cezalandırmalarını emretmiştir. Bu emir üzerine Zagreb'te üniversite öğrencilerinin kaldıkları. Yurt ve lokallere milisler tarafından baskınlar yapılmıştır. 352 öğrenci tutuklanmıştır. 16 Aralıkta yapılan bir baskın sonunda ise 234 kişi tutuklanmıştır. Böylece tutuklanılanların toplam sayısı 586'ya yükselmiştir.

Sosyalizmin suratındaki maske parçalanıyor.

Silahlanan Yunan

Yaptığı güyük bir politik manevrayla tarihi Türk düşmanlığını tekrar gizlemek ihtiyacını duyan Yunanistan, silahlanma yarışında beklide, ön sırayı işgal eden devletlerdendir.

Yunan Başbakanı Yorgo Papadopoulos, yaptığı yıl sonu konuşmasında Yunan ordusunun modernleştirilmesi amacıyla, yeni tanklar ve savaş gemileri (hücumbotlar, muhripler ve denizaltılar) satın alınmasından duyduğu memnuniyeti belirtmiştir. Ayrıca hükümetin yeni savaş uçakları ve bir tank onarım atölyesi satın alacağını tepeki uçakların bakım ve onarımı için bir fabrika kurmak amacıyla yatırım imkanları aradığını da söylemiştir.

Yunan ordusunun modernleştirilmesi kime karşıdır? Yunan'ın önünü vasıtasıyla yaptığı sulh taarruzları, çirkin emellerini saklayabilecek midir?

E'ci mi, Ajan mı?

Bükreşte'ki Türk Büyükelçiliğinde bir casusluk olayı ortaya çıkarılmıştır. Olayın faili İsmet Tellioğlu, idari memur; Mehmet Tekin ise şifre memurudur. Tellioğlu 1967'de, Tekin de 1968'de Bükreş Büyükelçiliğimize «Ataşa» olarak tayin edilmişlerdi.

İsmet Tellioğlu ve Mehmet Tekin adlı sanıklar, derhal Türkiye'ye getirilerek tutuklanmışlar ve Mamak askeri cezaevine konmuşlardır. Olay, devlet idaresinde çok dikkatli ve titiz olunması gerektiğini bir kere daha hatırlatmaktadır.

Yahudiliğin Oyunu

Birleşmiş Milletler kâğıt üzerinde yazılı kalan gayesini kendisi ihlâl etmektedir. Kızıl Çin'i B. M. kabûlünden, Millet yetçi Çin'i B. M. den atmadan başka, son olarak Milliyetçi Çin'in resmi haber ajansı olan «Maoz Haber Ajansı»nın Birleşmiş Milletler Genel Merkezindeki bürosunun kapatılması ve Birleşmiş Milletlerde vazifeli iki memurun görev kartlarının iptali de doğrulamaktadır ki, Beynelmîl Basın Ajansı Müdürü yahudi Ernest Mayer'in isteğiyle alınan bu karar, Birleşmiş Milletler Teşkilatı'nı beynelmîl politikanın oynacağı yapmıştır.

B.M.'in Sekreteri

B. M. Genel Sekreteri U. Thant'ın görev süresinin 31 Aralık 1971 de sona ermesi dolayısıyla, Güvenlik konseyince eski Avusturya Dışişleri Bakanı Kurt Waldheim, B. M. Teşkilatı'nın yeni Genel Sekreterliğine getirilmiştir.

Kurulduğundan bu tarafa beynelmîl hiçbir meseleye çözüm yolu getirmemiş, üstelik mazlum milletlerin uğradığı zulme göz yummuş bu maske teşkilata Kurt Waldheim ne getirecek sanki...

Asistan Yakalandı

Aylardır, Örfi idarece aranan ve nihayet Ceylanpınarda önceki günlerde yakalanan Siyasal Bilgiler Fakültesi asistanı Cüneyt Akal'nı yakalananı caya kadar yataklık ettikleri ve teşrik-i mesai halinde bulundukları ortaya çıkan öğretmenlerden Mehmet Kılıç, Mehmet Emin Çete, Mehmet Bozdoğan, Bekir Alan ile İktisat Fakültesi öğrencisi Sinan Demir de yakalanarak göz altına alınmışlardır.

Suç Ve Ceza Sisteminin Utanç Verici Neticeleri

Ruh sağlığı dispanserlerinde yapılan araştırmalardan anlaşıldığına göre, son on yıl içerisinde, akıl ve ruh hastalarının sayısında büyük bir artış olmuştur. Bilhassa büyük şehirlerde yaşayan halkın yüzde altmış, birtakım ruhi problemlerle karşı karşıya olup, bunlardan % 20'si doktor tedavisine muhtaçtır. Sağlık Bakanlığı istatistiklerine göre, sadece İstanbul'da 1961-1971 yılları arasında, sinir ve ruh hastalığının tedavisi için hastahane ve dispanserlere müracaat edenlerin sayısı 82500'dür. Bu rakam 1950-1960 arasında 40000 idi. Demekki on yıl içerisindeki artış, %100 nisbetinde olmuştur.

Bu korkunç artış, şüphesiz sebepsiz değildir. Ve bir gerçeği ortaya koymaktadır.

Eğer bir sistem, milletin ideal arzularına cevap vermiyorsa, psikolojik ve ruhi temayüllerini ve ihtiyaçlarını doyurmuyorsa, içinin alın terinin karşılığını tam veremiyorsa, köylünün mahsûlünü değerlendiremiyorsa, münaveverin kafasını millî kültürle dolduramıyorsa; topyekûn milletin maddî ruhi ve fikrî yapısı, bünyesinin gereği olan inanç, fikir ve değerlerle doldurulmazsa, hâliyle bunalım meydana gelecektir.

Cemiyete şöyle bir göz atalım. Milletimiz ne arzu etmektedir ve mevcut sistem ona ne vermektedir? Milletimiz, üstün bir inanca ve büyük bir tarihe bağlı olmanın şuurunu içindedir. Hayatının, bu şuurun meydana getirdiği bir sistem ve ahlâk anlayışı içinde geçmesini ister. İşçi, karnını doyurmak, insanca ve Müslümanca yaşamak hakkına sahip olmak, çocuklarını okutmak ister. Üniversite talebesi, millî kültürü arar, ona ihtiyaç duyar, lakin mevcut anlayış, bu ihtiyacı karşılayamadığı gibi gayri millî kültürlerin, üniversitelere hakim olmasına fırsat hazırlar. Yine milletimizin her ferdi, mazbut bir aile hayatının kadının kocaya, kocanın da kadına ihsan etmeyeceği, düşüldüğü zaman elden tutulup kaldırılacağı bir yaşayış ve böyle bir ortamın özlemini duyor içinde. O ister ki, kem gözler ve niyetler, harimi ismetine el atmasın ve buna meydan veren şartların mekanizması kırılıp atılsın. Halbuki bugün, en mahrem ve en muhterem duygularımızın nâmusuzca sömürüldüğü meydandadır ve kocanın karısına; kadının da, yuvasında ancak mesut olacağı kocasına olan bağlılığını çözmek için bütün propagandavestileri seferber olmuş durumdadır.

Bu misalleri çoğaltmak mümkündür. Ancak hepsinin düğüm noktası; insan yapısının kanunlarıyla mevcut sistem arasındaki tezatır. Bu zıtlıktan ruhi problemler doğmaktadır. Neticede fert ya akıl hastası olmaktadır ya da bünyesine uygun olmayan şeylere isyan etmektedir.

Türkiye'deki cezaevlerinin tıklım tıklım dolu olması bu isyanın şiddetini gösterir. Bütçe Karma Komisyonunda, Adalet Bakanlığı Bütçesinin görüşülmesi esnasında yapılan açıklamalardan anlaşıldığına göre; Türkiye'de 634 cezaevi bulunmakta ve buralarda 60249 kişi çile doldurmaktadır. Bu, bütün cemiyet ve sistem adına bir yüz karasıdır. Çünkü hiçbir insan durup dururken dama öldürmez, adam yaralamaz veya buna benzer fiillerde bulunmaz.

Anormal şartları düzeltmedikçe ve milletimizi arzularının, ideallerinin ve menfaatlarının ifadesi olan bir ortama kavuşturmadıkça her köye bir hapishane inşa etmek bile netice yine değişmeyecektir. Asırlar boyu, hapishane nedir bilmeyen bir milletin nesli, bugün bu hale gelmişse, onu kurtarmanın yolu, insanca yaşayabileceği bir ortama kavuşmaktan geçer.

basında ideolojiler kavgası

Bu Sefer Fena Yakalandınız!

Hint birliklerinin Dakka'yı fiilen işgalinden sonra Türk basınında (!) manşet olarak çıkan haberler herkesi şaşırttı. Hatırlanacağı üzere haberlerin muhtevası şöyleydi : «Doğu Pakistanda katliam var, Batı Pakistanlılar aydınları katle ediyor, Bengaldeş gerillaları ile birlikte bir kısım aydınlar da öldürülüyor.» Yani anlaşıldığı üzere sözde, Doğu Pakistan'daki Müslüman halk, ülkedeki komünist gerillaları ve onlarla işbirliği yapanları öldürmekteymiş. Ama bu haberlere Türkiye'de hiç kimse inanmadı. Çünkü D. Pakistan gerçeğini bilenlerce malûmdur ki, bu haberler, olayların tam tersinde verilmişti. Ülkeye Hint birlikleri girmiş, Bengaldeş gerillaları duruma hakim olmuştu. Peki böyle bir durum da Müslüman halk ne yapabirdi?

Nihayet büyüyen tepkiler yüzünden haberi veren ajanslarla birlikte Türk Basını (!) da, ertesi gün doğruyu söylemek zorunda kaldı. Bir gün sonra verilen haberlerde gerillaların

değil; bizzat komünist Mukti Bahini gerillaları ve hindular tarafından, ülkedeki Müslüman halkın, milliyetçi Subay doktor, öğretmen, mühendis vb. gibi aydınların katledildiği belirtiliyordu. İşte haberlerin doğrusu da zaten buydu. Doğu Pakistanda komünist Mukti Bahini gerillaları tarafından, Hint birliklerinin de yardımıyla geniş bir katliama girişilmişti. Ne kadar anti-komünist münevver varsa hepsi öldürülüyor; katledilenlere herkesin gözleri önünde en korkunç işkenceler tatbik ediliyordu. Üstelik Hindistan hükümeti de Doğu Pakistan'dan çıkarılan fotoğraflar ve haberlere geniş bir sansür koymuştu. Bize gelenler ancak sansürden geçebilen fotoğraflar olmakla beraber, onlar bile en soğukkanlı kimsenin dahi tüylerini ürpertecek kadar korkunçtu. Mukti Bahini gerillaları D. Pakistanlılara, komünistler tarafından uygulanmış zulüm ve işkence metotlarını tatbik ediyorlardı. Ve bu barbarlık, yirminci asrın barış havarilerinin (!) gözleri önünde meydana gelmekteydi.

Türkiye'deki gayri millî basınla birlikte, yerli ve beynelmil haber ajanslarının maskesi son olarak bu hadiselerle bir kere daha düşmüştür. Nitekim şu kati bir hakikattir ki, bugün gerçek emperyalizmin yürüttüğü beynelmil politika, basın hayatıyla birlikte haber ajansları üzerinde de büyük bir hâkimiyet kurmuştur. A.P., UPI, TAS v.b. gibi beynelmil ajanslar gerçek emperyalizmin hoparlörünü yapmaktadırlar. Çeşitli yerlerden alınan haberler önce bu ajanslar tarafından incelenmekte beynelmil politikanın aleyhindeki taraflar hasıraltı edildikten sonra yorumu da yapılarak dünyaya duyurulmaktadır. Bu yüzden, çeşitli ülkelerin millî meseleleri üstünkörü geçilmekte, dejenere edilmektedir. Beynelmil Yahudiliğe başkal dırıp istiklâl mücadelesine giren milletlere, ajanslar ve basın tarafından küfredilmekte, mazlum milletler asi olarak ilân edilmektedir.

Memleketimizdeki haber ajansları da tıpkı gayri millî ve yahudî güdümlü «basın» gibidirler ve bu kaidenin dışında değildirler. Eski ve yeni bütün haber ajansları, kendi topladıkları haberleri maksatlı bir şekilde yaymakta; işine gelme-

İnönü'nün seyahatinden izlenimler

● 16 Aralık 1971

«Paşa'nın Yunanistan'a yapacağı özel ziyaret üzerine kısa bir açıklama yapan Başbakan Nihat Erim şunları söylemiştir :

«Sayın İnönü daha önce Başbakanken de Yunanistan'a gitmişti. Lozan'dan sonra Türk-Yunan dostluğunun temelini atmıştır. Bu bakımdan Yunanistan'da kendisine karşı büyük bir ilgi vardır.»

«Bu arada İnönü'nün Fransa Cumhurbaşkanı George Pompidou'ya bir mesaj götürüp götürmeyeceğini soran gazetecilere Adana milletvekili Dr. Kemal Satır, «İnönü kurye mi, böyle saçma şey olur mu?» cevabını vermiştir.» (Akşam 18 Aralık 1971)

«İnönü, Yunanistan'a niçin gideceğini soran gazetecilere, «onlar eski dostlarımız, onların muhitine girmek istiyorum» demiştir. (Hürriyet 16 Aralık 1971)

● 17 Aralık 1971.

«İnönü'nün Paris'i ziyareti ve daha sonra da Atina'ya gideceğinin bildirilmesi, siyasî yorumlara da hız vermiştir. İnönü'nün, Paris'te, Türkiye'deki tutuklular lehinde kampanya hazırlayanlarla temas edeceği iddiası dolaştırılmaktadır. İnönü'nün Atina'ya yapacağı ziyaret de dikkati çekmektedir. İnönü'nün Atina'da Kıbrıs meselesi üzerinde görüşme yapacağı ifade edilmektedir. Bu arada, bir süre önce Metin Toker'in Yunan Başbakanından aldığı özel demeçte sözlü edilen Türk-Yunan Federasyonu konusunu da ortaya atılacağı ifade edilmektedir.» (Yeni İstanbul) 17 Aralık 1971

● 18 Aralık 1971

«İnönü'yü Pariste 80 kiloluk bir «goril» koruyor. İnönü'nün ziyareti için tedbirler alınırken Fransız hükümeti de bir «goril» tahsis etmeyi uygun bulmuştur.» (Yeni İstanbul) 18 Aralık 1971

«CHP Genel Başkanı bu gece de ünlü Movseyev Sovyet Bale Topluluğunun temsilinde bulunacaktır.» (Milliyet 18 Aralık 1971)

● 22 Aralık 1971

«Pariste bir hafta kalan İnönü, dün uçakla Atina'ya gitti. CHP Genel Başkanını

havaalanında, bütün randevularını iptal eden Yunan Başbakanı Papadopoulos karşıladı. (Günaydın 22 Aralık 1971)

«İnönü'nün gelişi dolayısıyla bir konuşma yapan Yunan Dışişleri Bakanı Palamas : «İnönü bizlere Atatürk - Venizelos'un temelini attığı Türk-Yunan dostluğunu bütün canlılığı ile hatırlattı» demiştir.

İnönü bu sabah 11.30 da Başbakan Papadopoulos ile görüşecek, sonra şehri gezecek, Venizelos'un, müze olan evine ve heykeline çelenk koyacak...

«12 Yıldanberi ilk defa bir Türk siyaset adamı, bir Yunan Başbakanı tarafından karşılanmaktadır. Daha önce eski Cumhurbaşkanı Celal Bayar, Yunanistan'ı ziyaret etmişti.» (Hürriyet 22 Aralık 1971)

«Bu arada Andon Katra madakis adındaki bir Papaz da İnönü'yü kucaklayıp öpmüştür. Bu Papaz Heybeliada Ruhban Okulunda görevli iken CHP Adalar ilçesinde koyu bir CHP'li imiş.»

«İnönü'nün konvoy halinde Atina'ya girişi sırasında binlerce kişi sokaklarda toplanmış ve kendisini selâmlamıştır. (Milliyet 22 Aralık 1971)

● 23 Aralık 1971

«İsmet İnönü, Başbakanla (Yunan Başbakanı kastediliyor) görüşmeden önce dün saat 10.00 da SİNDAGMA meydanındaki meçhul asker anıtına, askerî törenle çelenk koymuş, daha sonra da Yunan devlet adamı Venizelos'un heykeli ve müzesini ziyaret etmiştir. Heykel başında bir konuşma yapan ve çelenk koyan İnönü, Atatürk ile Venizelos'un kurduğu dostluğa değinirken sözleri sık sık alkışlarla kesilmiştir.» (Tercüman 23 Aralık 1971)

● 21 Aralık 1971

«Uarisin en yüksek tevaridir. Adı : Sacré Cour (kutsal kalp). Paşa kiliseyi ve arkasındaki meydana, meşhur ressamların yaşadığı Montmartre'yi gezdi. İnönü ve beraberindekiler kiliseye girdiklerinde tam bir sessizlik vardı. (Hürriyet 21 Aralık 1971)

«Dede Paşanın (İnönü'nün torunu) en fazla beğendiği bir başka yer de «Sacré-Cœur» kilisesi oldu. Yağmur yağdığı halde, yürüyerek gittik. Sonra kiliseye girdik.» (21 Aralık 1971 Hürriyet)

VENİZELOS KİMDİR?

Elefterios Venizelos 1864 yılında Girit'te doğdu. Hukuk'u bitirdikten sonra, Girit Genel Meclisine üye oldu. O zaman Girit bizimdi. Girit'te, Adalar'da ve Balcanlar'da Rum halkını isyana sevkeden ve binlerce müslüman - Türk'ün hunharca katledilmesine sebep olan Etniki Eteryaya bağlı Girit isyancılarının başına geçti. Birinci Cihan Harbi yıllarında Başvekil oldu. Başvekil olur olmaz, Fener Patrikhanesine, Anadolu'nun işgali plânlarını hazırlamak için gizliden gizliye emirler gönderdi. Nihayet beynelmil politikanın plânları ve Venizelos'un tahrikleriyle Yunan sürüleri İzmir'e çıktı. İzmir'de, «Yaşasın Venizelos!» diye bağırmanın Kurmay Albay Süleyman Fethi Bey'in şehadetiyle başlayan Müslüman-Türk katliamı tam üç yıl sürdü.

Venizelos, bütün hayatını, içine Anadolu'nun da girdiği «Büyük Yunanistan'ı kurmak için geçirmiştir. 30 Aralık 1918 günü Barış konferansına Venizelos'un vermiş olduğu muhtıradan bir cümle aynen şöyledir: «Tabii çözüm yolu, İstanbul'u Vilâyet çevresiyle birlikte Yunanistan'a bağlamaktır.» (Yunan propagandası Dimitri Kitsikis, Shf. 29).

Venizelos, Kral Aleksandra yazdığı 25 Eylül 1918 tarihli mektubunda da şöyle diyor: «İstanbul'u almak hususundaki vadimi unutmadım Majeste... İstanbul bizim olacaktır.» (Aynı kitap Shf. 29)

Yunan tarihçisi Dimitri Kitsikis de Venizelos hakkında şöyle söyler: «Venizelos, çökmekte olan Osmanlı İmparatorluğuna karşı Ege'yi bir Yunan deniz haline getirmek, «Büyük Yunanistan'ı». Bizans Grek İmparatorluğunu yeniden yaratmak istiyordu» (Aynı kitap shf. 21)

İşte Venizelos budur.

MEÇHUL ASKER ANITI NEDİR?

Meçhul asker anıtı diye adlandırılan eserlere, pek çok ülkede rastlamak mümkündür. Devletler yurtlarını da kendi askerlerinin kahramanlıklarına sembol olsun diye bu «anıt»ları yapırlar. Yunanistan'da böyle bir meçhul asker anıtı dikmiştir. Ki bu anıtı diktiği yerde bugün binlerce ecdadın, toprak olmuş kanı ve cesedi bulunmaktadır.

Yunan meçhul asker anıtı, Türk düşmanlığının ve «Büyük Yunanistan» hayatının müşahhas ve canlı bir sembolüdür.

Doğu Bengali 125
aydın katledildi
Dakka'da katliam

— Doğu Pakistan'da aydınların Batı Pakistanlılar tarafından katledildiğini manşete geçiren gayri millî basın, Türkiye için bir ima yapmak istemiş fakat, ertesi gün D. Pakistan'dan gelen haberler, iğrenç yalanlarını ortaya çıkarmıştır. Doğu Pakistan'da katledilenler, Batılılar tarafından değil bizzat Hindu ve Mukti Bahini tarafından öldürülmüştür.